

Internationella avtal och
dokument rörande Åland

International Treaties and
Documents
Concerning Åland Islands

1856–1992

TILLHÖR REFERENSBIOTEKET
UTLÄNAS EJ

Ålands kulturstiftelse
Mariehamn 1993

Meddelanden från Ålands kulturstiftelse Nr 6

Internationella avtal och dokument rörande Åland
1856-1932

International Treaties and Documents
Concerning Åland Islands
1856-1932

Internationella avtal och
dokument rörande Åland

International Treaties and
Documents
Concerning Åland Islands

1856 - 1992

428/99

Ålands Kulturstiftelse r.s.
Mariehamn 1993

© 1993 Ålands kulturstiftelse r.s.,
PB 172, FIN-22101 Mariehamn, Åland (Finland)
ISSN 0784-1558
ISBN 952-9848-01-3
Mariehamn 1993 – Ålandstryckeriet

FÖRORD

De ursprungliga avtals- och dokumenttexterna bildar självfallet den viktigaste grunden för kunskap om internationella avtal om Åland. Diskussioner och debatter har dock ofta baserat sig på översättningar, som dessutom förekommer i flera versioner; en del av dessa ger inte en adekvat bild av originalets innehåll.

Ålands kulturstiftelse har därför beslutat publicera faksimilutgåvor av dessa originalavtal och några andra internationella dokument som ansluter sig till dem. Det är stiftelsens förhoppning att denna dokumentsamling skall komma till nytta vid framtida diskussioner om Ålands internationella ställning.

Förlagorna har deponerats i Ålands landskapsarkiv.

Ålands kulturstiftelse tackar Offices des Nations Unies à Genève, Suisse, Public Records Office, Kew, England, Utrikesministeriets arkiv, Helsingfors och Ålands Landskapsarkiv, Mariehamn, för bistånd med insamling av materialet.

Ett speciellt tack riktas till till Landskapsarkivarie Bjarne Henriksson, Mariehamn, för hans insatser och stöd.

PREFACE

The original documents are, self-evidently, the principal basis of knowledge of the international treaties concerning Åland Islands. Discussions have, however, often been based on translations. There are several versions of translations, some of which do not adequately correspond to the originals.

Ålands kulturstiftelse (Åland Culture Foundation) has therefore decided to publish facsimile versions of the original treaties and of some other international documents pertaining to them. The Foundation hopes that this collection of documents shall be useful in future discussions of the international position of Åland Islands.

The Åland Culture Foundation extends its thanks to Offices des Nations Unies à Genève, Suisse, Public Records Office, Kew, England, the Archives of the Finnish Ministry for Foreign Affairs, Helsinki, and the Provincial Archives of Åland, Mariehamn.

The Editor owes special thanks to Mr. Bjarne Henriksson, Provincial Archivist, Mariehamn, for his assistance and support.

Insamling och redigering:
Compiled and edited by:

Peter Wahlberg

INNEHÄLLSFÖRTECKNING

Iledning	1
Del 1. Originaltraktaterna.	
Konventionen 30 mars 1856 om demilitarisering av Ålandsöarna (Franska)	5
Avskrift	11
Nationernas förbunds råds protokoll 24 juni 1921, innefattande Ålandsbeslutet (Franska och engelska)	14
Nationernas förbunds råds protokoll 27 juni 1921, innefattande Ålandsöverenskommelsen (Franska och engelska)	22
Konventionen om icke-befästande och neutralisering av Ålandsöarna 20 oktober 1921 (Franska)	24
Traktat mellan Finland och Sovjetunionen om Ålandsöarna 11 oktober 1940 (Ryska och finska)	30
Översättning till engelska	38
Fördrag om fred med Finland, Paris 10 februari 1947. Preambeln, artikel 5 och 12, samt underskrifterna. (Ryska, engelska, franska, finska)	41
Sovjetunionens legations brev 13 mars 1948 till Finlands utrikesministerium om återikraftsättande av bl.a. traktaten 11 oktober 1940 (Ryska)	64
Översättning till engelska	65
Protokoll mellan Ryssland och Finland 11 juli 1992 om fortsatt giltighet av bilaterala avtal mellan Sovjetunionen och Finland (Ryska och finska)	66
Översättning till engelska	72
TILLÄGG:	
Wienkonventionen 23 augusti 1978 om statssuccession beträffande fördrag (Engelska)	73

Del 2. Översättningar till svenska.

Demilitarisings- och neutralisering konventionen 1856	86
Nationernas förbunds råds protokoll 24 juni 1921 innefattande Ålandsbeslutet	88
Nationernas förbunds råds protokoll 27 juni 1921 innefattande Ålandsöverenskommelsen	94
Konventionen om icke-befästande och neutralisering av Ålandsöarna 27 oktober 1921	96
Traktat mellan Finland och Sovjetunionen om Ålandsöarna 11 oktober 1921	102
Fördrag om fred med Finland, Paris 10 februari 1947. Preambeln och Artikel 5 och 12	104
Sovjetunionens legations brev 13 mars om återikraftsättande av bl.a. traktaten 11 oktober 1940	105
Protokoll mellan Ryssland och Finland 11 juli 1992 om fortsatt giltighet av bilaterala avtal mellan Sovjetunionen och Finland	106
TILLÄGG :	
Wienkonventionen 21 august 1978 om statssuccession med avseende på fördrag. Artikel 31 och 34	107

TABLE OF CONTENTS

Introduction	1
Part 1. The original treaties	
Convention 30 March 1856 on demilitarization of the Åland Islands(French)	5
Transcription	11
Minutes of the meeting of the Council of the League of Nations 24 June 1921 incorporating the Åland decision (French & English)	14
Minutes of the meeting of the Council of the League of Nations 27 June 1921 incorporating the Åland agreement (French & English)	22
Convention on non-fortification and neutralization of the Åland Islands 20 October 1921 (French)	24
Treaty between Finland and the Soviet Union 11 October 1940 concerning Åland Islands (Russian & Finnish)	30
English translation	38
Treaty of peace with Finland, Paris 10 February 1921. Preamble, and Articles 5 and 12 (Russian, English, French, Finnish)	41
Letter from the Legation of the Soviet Union on reinstatement of the treaty of 11 October 1940 (Russian)	64
English translation	65
Protocol between Russia and Finland concerning the judiciary basis for the bilateral relations between Finland and Russia (Russian and Finnish)	66
English translation	72
APPENDIX:	
Vienna convention 23 August 1978 on succession of states in respect to treaties	73
Part 2. Translations into Swedish	85

INLEDNING

Del 1 av denna dokumentsamling innehåller faksimilkopior av de internationella avtalen om Åland 1856-1992. Som ett tillägg ingår Förenta Nationernas Wienkonvention av 1978 om statssuccession beträffande födrag. I del 2 ingår översättningar av dokumenten till svenska. Dessa översättningar följer i sina huvuddrag dem som finns i Finlands födragssamling, men de har i samtliga fall kontrollerats och korrigerats mot de engelska, franska, ryska och/eller finska originalen. Av Wienkonventionen har endast artikel 31 och 34 översatts.

Dokument som har varken engelsk eller fransk originaltext har översatts till engelska.

Det påpekas, att olika språkliga versioner av dokumenten har officiell beviskraft endast om de ingår i originaltexten. Andra översättningar, även sådana som gjorts av officiella myndigheter, har endast vägledande karaktär.

Originaldokumentens storlek varierar mellan folio och A3. Av praktiska skäl återges alla dokumenten här i samma storlek.

INTRODUCTION

This collection of documents contains facsimile copies of the international treaties concerning Aland Islands 1856-1992. The United Nations' Vienna convention on the succession of states is included as an appendix. The documents have been translated into Swedish, and those original documents which are neither in English nor French have been translated into English.

The Editor wishes to emphasize that different language versions of documents are officially valid only when they are included in the original documents. Other translations, even made by official authorities, are only guiding of character.

The size of the original documents is between folio and A3. For practical reasons, all the documents in this book are printed in the same size.

DEL 1.

ORIGINALTRAKTATERNA

PART 1.

THE ORIGINAL TREATIES

Au nom de Dieu Tout-Puissant.

La Majesté la Reine du Royaume
Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande,
La Majesté l'Empereur des Français et
La Majesté l'Empereur de toutes les Russies,
voulant étendre à la Mer Baltique l'accord si
heureusement rétabli entre elles en Orient et
consolider par là les bienfaits de la paix générale,
ont résolu de conclure une Convention et nommé à
cet effet :

La Majesté la Reine du Royaume Uni de
la Grande Bretagne et d'Irlande, le très-
honorables George Guillaume Frédéric Comte de
Clarendon, Baron Hyde de Hindon, Pair du
Royaume Uni, Conseiller de Sa Majesté
Britannique en son Conseil privé, Chevalier du
très noble Ordre de la Jarretière, Chevalier Grand
Croix du très honorable Ordre du Bain, Principal
Secrétaire d'Etat de Sa Majesté pour les Affaires

Etrangères,

et le très honorable Henri Richard Charles Baron Lowley, Pair du Royaume Uni, Conseiller de Sa Majesté en son Conseil privé, Chevalier Grand' Croix d'utris-honorables Ordre du Bain; Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de Sa Majesté près Sa Majesté l'Empereur des Français,

Sa Majesté l'Empereur des Français, le Sieur Alexandre Comte Colonna-Walewski, Sénateur de l'Empire, Grand Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur, Chevalier Grand' Croix de l'Ordre équestre des Serafins, Grand' Croix de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare, décoré de l'Ordre Impérial du Medjidye de première classe, M. & S^a, Son Ministre et Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères.

et le Sieur François Adolphe Baron de Bourguenoy, Grand' Croix de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur et de l'Ordre de Séopold d'Autriche, décoré du Portrait du Sultan en diamants, M. & S^a, Son Envoyé extraordinaire et

Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté, Imperiale et Royale Apostolique,

et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, le Sieur Alexis Comte Ouloff, Son Aide-de-camp général et Général de cavalerie, Commandant du quartier général de Sa Majesté, Membre du Conseil de l'Empire et du Comité des Ministres, décoré des deux Portraits en diamants de Leurs Majestés feu l'Empereur Nicolas et l'Empereur Alexandre VI, Chevalier de l'Ordre de Saint André en diamants et des Ordres de Russie, Grand' Croix de l'Ordre de Saint Etienne d'Autriche, de première classe, de l'aigle noir de Prusse en diamants, de l'Annonciation de Sardaigne et de plusieurs autres Ordres étrangers.

et le Sieur Philippe Baron de Brunnswyck, Son Conseiller privé, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Confédération Germanique et près Son Altesse Royale le Grand-Duc de Hesse, Chevalier de l'Ordre de Saint-Vladimir de première classe, de saint Alexandre Kiewski, enrichi de diamants; de l'Aigle Blanc;

de Sainte Anne de première classe, de Saint Stanislas de première classe, Grand' Croix de l'Ordre de l'Aigle rouge de Russie de première classe, Commandeur de l'Ordre de saint Etienne d'Autriche et de plusieurs autres Ordres étrangers;

Lesquels ayant avoir échangé leurs Pleins-Pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Art^e: 1er.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, pour répondre au désir qui lui a été exprimé par Ses Majestés la Reine du Royaume d'Uⁱ de la Grande Bretagne et d'Irlande et l'Empereur des Français, déclare que les Iles d'Iland ne seront pas fortifiées, et qu'il n'y sera maintenu ni créé aucun établissement militaire ou naval.

Art^e: 2.

La présente Convention, annexée au Traité général signé à Paris en ce jour, sera ratifiée, et les Ratifications en seront échangées dans

l'espace de quatre semaines ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Paris le trentième jour du mois de Mars de l'an mil huit cent cinquante six.

Lazendos

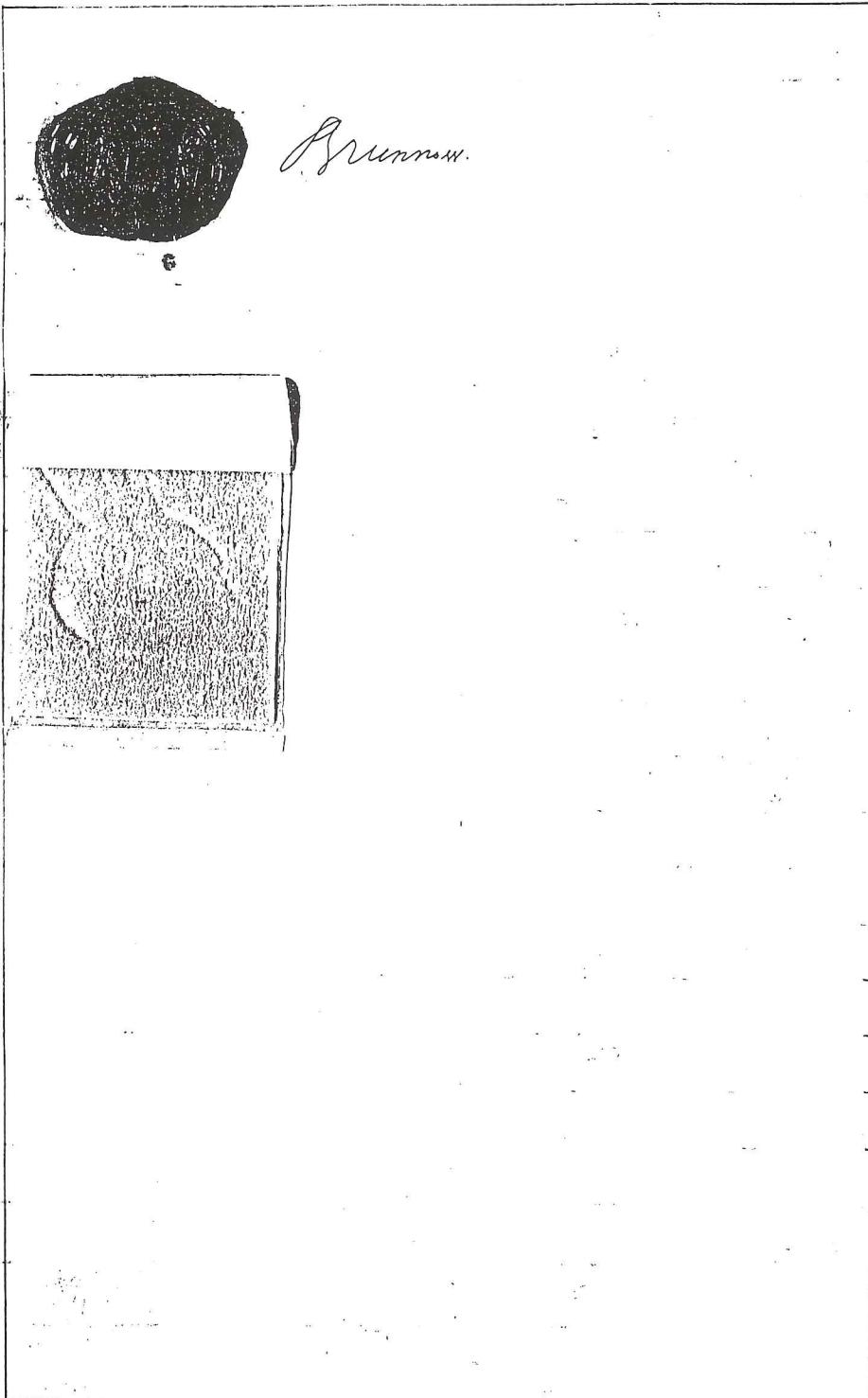
Longley

Auster

Murquay

Bloiff

AVSKRIFT - TRANSCRIPT

Au nom de Dieu Tout-Puissant.

Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Sa Majesté l'Empereur des Français et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, voulant étendre à la Mer Baltique l'accord si heureusement rétabli entre Elles en orient et consolider par là les bienfaits de la paix générale, ont résolu de conclure une Convention et nommé à cet effet:

Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, le très-honorables George Guillaume Frédéric Clarendon, Baron Hyde de Hindon, Pair du Royaume Uni, Conseiller de Sa Majesté Britannique en son Conseil Privé, Chevalier du très-noble Ordre de la Jarretière, Chevalier Grand Croix du très-honorables Ordre du Bain, Principal Secrétaire d'Etat de Sa Majesté pour les Affaires Etrangères, et le très-honorables Henri Richard Charles Baron Cowley, Pair du Royaume Uni, Conseiller de Sa Majesté en son Conseil privé, Chevalier Grand Croix du très honorable Ordre du Bain; Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de Sa Majesté près Sa Majesté l'Empereur des Français,

Sa Majesté l'Empereur des Français, le Sieur Alexandre Comte Colonna Walewski, Sénateur de l'Empire, Grand Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur, Chevalier Grand Croix de l'Ordre équestre des Séraphins, Grand Croix de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare, décoré de l'Ordre Imperial du Medjidyé de première classe &a, &a, &a; Son Ministre et Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères,

et le Sieur François Adolphe Baron de Bourqueney, Grand Croix de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur et de

l'Ordre de Léopold d'Autriche, décoré du Portrait du Sultan en diamants, &a, &a, &a, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique:

et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, le Sieur Alexis Comte Orloff, Son Aide-de-camp général et Général de cavalerie, Commandant du quartier général de Sa Majesté, Membre du Conseil de l'Empire et du Comité des Ministres, décoré des deux Portraits en diamants de Leurs Majestés feu l'Empereur Nicolas et l'Empereur Alexandre II, Chevalier de l'Ordre de Saint André en diamants et des Ordres de Russie; Grand Croix de l'Ordre de Saint Etienne d'Autriche de première classe, de l'Aigle noir de Prusse en diamants, de l'Annonciade de Sardaigne et de plusieurs autres ordres étrangers;

et le Sieur Philippe Baron de Brunnow, Son Conseiller privé, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Confédération Germanique et près Son Altesse Royale le Grand Duc de Hesse, Chevalier de l'Ordre de Saint Wladimir de première classe, de Saint Alexandre Newski, enriché de diamants; de l'Aigle blanc; de Sainte Anne de première classe, de Saint Stanislas de première classe, Grand Croix de l'Ordre de l'Aigle rouge de Prusse de première classe, Commandeur de l'Ordre de Saint Etienne d'Autriche et de plusieurs autres Ordres étrangers;

Lesquels après avoir échangé leurs Pleins-Pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Article 1er.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, pour répondre au désir qui lui a été exprimé par Leurs Majestés la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande et l'Empereur des Français, déclare que les îles d'Aland ne seront

pas fortifiées, et qu'il n'y sera maintenu ni créé aucun établissement militaire ou naval.

Article 2.

La présente Convention, annexée au Traité général signé à Paris en ce jour, sera ratifiée, et les Ratifications en seront échangées dans l'espace de quatre semaines ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposées le sceau de leurs armes.

Fait à Paris le trentième jour du mois de Mars de l'an mil huit cent cinquante six.

Clarendon
Cowley
A. Walewski
Bourquenay
Orloff
Brunnow

IV.

PROCÈS-VERBAL DE LA QUATORZIÈME SÉANCE DU CONSEIL, 24 JUIN.

Présents : Tous les représentants des Membres du Conseil et le Secrétaire général.

MM. BRANTING, représentant de la Suède, et ENCKELL, représentant de la Finlande, prennent place à la table du Conseil.

Le Vicomte ISHII prie M. Larnaude de lire la réponse du Comité de juristes à la question que le Conseil, dans sa séance du matin du 24 juin 1921, a décidé de lui poser à la demande de M. Branting.

M. LARNAUDE lit la réponse du Comité :

« Les jurisconsultes soussignés, M. Larnaude, doyen de la Faculté de Droit de Paris, professeur de droit public général à la dite faculté, et M. Struycken, Conseiller d'Etat du royaume des Pays-Bas, consultés par le Conseil de la Société des Nations sur la question suivante : « Est-ce que les rapporteurs ont donné des faits nouveaux de nature à changer votre opinion concernant la souveraineté de la Finlande sur les Iles d'Aland en 1917 ? » après avoir examiné ensemble ladite question, sont tombés d'accord qu'il y aurait lieu de répondre : *non*.

« Il faut observer que M. Max Huber, conseiller juridique du département politique suisse, qui faisait comme eux partie de la Commission internationale de trois juristes chargée par le Conseil de la Société des Nations d'examiner les aspects juridiques de la question des Iles d'Aland, étant absent, n'a pu donner son avis.

« GENÈVE, le 24 juin 1921.

(Signé) F. LARNAUDE.
A. STRUYCKEN. »

M. BRANTING fait remarquer que la manière de voir de la délégation suédoise, partagée par le Conseil en septembre 1920, est toujours celle des jurisconsultes. Il s'ensuit que le Conseil est entièrement libre de satisfaire les vœux de la population alandaise au sujet d'un plébiscite sans créer aucun préjudice.

M. Branting donne connaissance de la déclaration suivante :

« Dans la séance de ce matin, M. Fisher a demandé si la délégation suédoise — avec ou sans la collaboration d'un Membre du Conseil et tout en réservant sa pleine liberté concernant la question

IV.

MINUTES OF THE FOURTEENTH MEETING OF THE COUNCIL, JUNE 24TH.

All the Representatives of the Members of the Council, and the Secretary-General, were present.

M. BRANTING, representing Sweden, and M. ENCKELL, representing Finland, came to the Council table.

Vicomte ISHII asked M. Larnaude to read the reply of the Committee of Jurists to the question which the Council at its morning meeting on July 24th, 1921, had decided to ask it on the request of M. Branting.

M. LARNAUDE read the Committee's reply as follows : —

“The undersigned Jurists, M. Larnaude, Dean of the Faculty of Law of Paris, Professor of General Public Law of that Faculty, and M. M. Struycken, Privy Councillor of the Kingdom of the Netherlands, on being consulted by the Council of the League of Nations on the following question : Have the Rapporteurs brought forward fresh evidence such as to alter your opinion with regard to the sovereignty of Finland over the Aaland Islands in 1917 ? have, after having examined the said question, agreed to reply : *No*.

“It must be noted that M. Max Huber, Legal Adviser to the Swiss Political Department, who was also a member of the International Commission of Three Jurists which was instructed by the Council of the League of Nations to consider the legal aspect of the Aaland Islands question, was absent, and thus could not give his opinion.

“Geneva, June 24th, 1921.

(Signed) F. LARNAUDE.
A. STRUYCKEN.”

M. BRANTING observed that the point of view of the Swedish Delegation, which had been shared by the Council in September, 1920, had always been that of the Jurists. It followed that the Council was entirely free to give effect, without prejudice, to the desires expressed by the population of the Aaland Islands for a plebiscite.

M. Branting then read the following declaration : —

“At this morning's meeting, Mr. Fisher put the question whether the Swedish Delegation, with or without the collaboration of a Member of the Council, and always retaining its full freedom

d'Aland dans son ensemble — serait disposée à entrer en pourparlers avec la délégation finlandaise au sujet des garanties que les rapporteurs ont proposées.

“En réponse, j'ai l'honneur d'annoncer que la délégation suédoise — quoiqu'elle ait toujours des doutes très sérieux sur la possibilité de trouver des garanties efficaces pour la conservation de la culture et de la nationalité suédoises de la population alandaise sur la base proposée par M. Fisher — a cru — sous les conditions susmentionnées et afin de ne rien omettre qui puisse servir les intérêts des Alandais — ne pas devoir décliner le projet que M. Fisher lui a soumis.”

M. ENCKELL déclare que le Gouvernement finlandais désire que la question soit résolue le plus vite possible. Il est prêt à collaborer avec le Conseil si celui-ci veut préparer une résolution définitive en séance plénière, ou au moyen d'un Comité.

Les représentants de la Suède et de la Finlande ayant accepté d'être assistés d'un Membre du Conseil pendant leurs délibérations, M. FISHER propose que ce Membre soit M. Hymans.

M. HANOTAUX appuie cette proposition qui est approuvée par le Conseil.

M. HYMANS défère au désir de ses collègues, quoiqu'il craigne que cette mission ne lui impose un travail assez ardu, étant donné qu'il s'occupe déjà du différend polono-lithuanien.

M. FISHER espère que le travail ne sera pas aussi ardu que le croit M. Hymans. Les délibérations ne doivent porter que sur la question des garanties à accorder aux habitants des îles d'Aland, et non pas sur les questions de souveraineté ou de neutralisation. Les conclusions des rapporteurs serviront de directive pour les débats. On peut espérer un accord rapide sur cette question des garanties. Si cet accord est impossible, le Conseil fera de son mieux pour proposer des garanties.

M. Fisher propose de lever la séance et de la reprendre à 18 h. 30. Le Conseil pourrait annoncer alors, d'une façon précise, ses conclusions générales sur l'ensemble de la question des îles d'Aland. Les questions de détail que pose le problème des garanties seraient laissées de côté pour être discutées ultérieurement par les parties, en présence de M. Hymans.

Le vicomte ISHII, au nom du Conseil, demande à M. Fisher de présenter, à la reprise de la séance, un projet de résolution.

M. BRANTING croit qu'il serait préférable que le Conseil ne formule pas sa résolution d'une façon trop précise avant la conclusion des délibérations entre les parties, sous la présidence de M. Hymans. Peut-être l'accord sur certains points pourra-t-il se faire plus aisément si les lignes générales ne sont pas plus précisées qu'elles ne le sont en ce moment.

M. FISHER pense que M. Branting a raison de mettre le Conseil en garde contre une déclaration d'un caractère trop précis. La déclaration que fera le Conseil doit tenir compte du fait que le problème des garanties n'a pas été étudié et que cette étude reste à faire avant que le Conseil puisse mettre à exécution ses idées sur la neutralisation. La déclaration qui sera faite aujourd'hui aura donc une certaine imprécision, mais il y a avantage à ce que les lignes générales de la décision du Conseil soient rendues publiques pour empêcher la propagation de fausses nouvelles.

M. HANOTAUX pense également qu'il y a tout intérêt à ce que la conception générale du Conseil soit rédigée. Cela ne peut pas nuire à la discussion particulière sur la question des garanties.

M. BRANTING fait remarquer qu'il a, dès le début, fait des réserves absolues sur la décision qui a été proposée et qu'il conserve tous ses droits sur ce point. Il a fait aussi des réserves sur toutes les questions, en particulier sur celles des garanties et de la neutralisation.

La séance est suspendue.

La séance est reprise à 19 heures.

Le vicomte ISHII prie M. Fisher de donner lecture du projet de résolution qu'il a établi.

M. FISHER rappelle qu'il a soumis la veille au Conseil un certain nombre de principes fondamentaux au sujet de la question des îles d'Aland. Aujourd'hui, ces idées générales ont reçu l'approbation unanime du Conseil à l'exception, naturellement, des deux parties en cause.

with regard to the Aaland question as a whole, would be disposed to negotiate with the Finnish Delegation regarding the guarantees proposed by the Rapporteurs.

“In reply, I have the honour to announce that the Swedish Delegation — while retaining very serious doubts as to the possibility of finding effective guarantees for the preservation of the Swedish culture and nationality of the Aaland population on the basis proposed by Mr. Fisher — considers that, on the above-mentioned conditions and in order to leave nothing undone which may further the interests of the Alanders, it ought not to decline Mr. Fisher's proposal.”

M. ENCKELL stated that the Finnish Government desired the question to be settled as soon as possible. It was ready to co-operate with the Council, either at a plenary meeting or else in Committee, in preparing a final settlement.

The Representatives of Sweden and Finland having accepted the proposal that a member of the Council should assist them in their deliberations, MR. FISHER proposed that that member should be M. Hymans.

M. HANOTAUX agreed with this proposal, which was accepted by the Council.

M. HYMANS acquiesced in the desire of his colleagues, though he feared that the task would involve considerable additional labour, since he was already dealing with the Polish-Lithuanian Dispute.

MR. FISHER hoped that the work would not be so arduous as M. Hymans feared. Discussion would only take place on the question of the guarantees to be given to the inhabitants of the Aaland Islands, and not upon the questions of sovereignty or neutralisation. The conclusions reached by the Rapporteurs would indicate the line to be taken in the discussion. A rapid agreement could be hoped for on the question of guarantees. If it were impossible to reach such an agreement the Council would endeavour itself to propose the guarantees.

He proposed that the meeting should be adjourned until 6.30 p. m., so that the general conclusions reached on the Aaland Islands question could be announced. The special difficulties raised by the problem of the guarantees could be discussed later by the two parties in the presence of M. Hymans.

Viscount ISHII, on behalf of the Council, asked Mr. Fisher to present it with a draft resolution when the meeting was resumed.

M. BRANTING said that he thought it would be preferable for the Council not to put its conclusions in too precise a form before the discussion between the two parties under the presidency of M. Hymans had taken place. Perhaps an agreement on certain points would be reached the more easily if the general lines were not defined more definitely than at present.

MR. FISHER agreed with M. Branting that the Council should be careful not to give too formal a character to its declaration. The problem of the guarantees had not yet been studied, and this would have to be done before the Council could put into effect its opinion on the question of neutralisation. The declaration made by the Council to-day would not be very precise, but it would be advantageous to publish it, in order that the spread of ill-informed statements might be avoided.

M. HANOTAUX was also of the opinion that there was every advantage to be gained by defining the general views of the Council. This would in no way hinder a special debate on the question of guarantees.

M. BRANTING reminded the Council that, since the beginning of the discussion, he had made definitive reserves on the decision which had been proposed, and that he reserved all his rights on this point. He had also made reservations on the question at issue, especially those of the guarantees and neutralisation.

The Meeting was adjourned.

The Meeting was resumed at 7 o'clock.

Viscount ISHII asked Mr. Fisher to read the draft resolutions which he had drawn up.

MR. FISHER reminded the Council that the day before he had submitted certain fundamental principles concerning the Aaland Islands question. To-day, these general ideas had received the unanimous approval of the Council, with the exception, of course, of the two parties to the dispute

M. Fisher donne ensuite lecture du projet de résolution suivant :

« Le Conseil, dans sa séance du 24 juin 1921, les deux parties intéressées au sort des Iles d'Aland ayant consenti à ce que le Conseil de la Société des Nations soit appelé à régler la difficulté qui s'est produite et ayant accepté de se conformer à sa décision ;

« prenant en considération le rapport des jurisconsultes, qui conclut sur la question de la compétence, et la décision du Conseil du 20 septembre 1920, se reconnaissant ladite compétence ;

« ayant pris connaissance de l'ensemble des considérations géographiques, ethniques, politiques, économiques et militaires, exposées dans le mémoire des rapporteurs, qui se sont livrés à une enquête approfondie sur la demande de la Société des Nations ;

« mais, ayant reconnu, d'autre part, l'opportunité d'une solution apportant le maximum de sécurité tant à la population des Iles qu'aux parties intéressées ;
« décide :

« 1. La souveraineté des Iles d'Aland est reconnue comme appartenant à la Finlande ;
« 2. Toutefois, la paix générale, l'avenir des relations cordiales entre la Finlande et la Suède, la prospérité et le bonheur des Iles elles-mêmes ne peuvent qu'être confirmés par des mesures portant : a) sur des garanties nouvelles données à la population des Iles ; b) sur la neutralisation et la non-fortification de l'Archipel.

« 3. Les garanties nouvelles à insérer dans la loi d'autonomie devront avoir notamment pour objet de conserver la langue suédoise dans les écoles, de maintenir les propriétés foncières entre les mains des habitants ; de fixer des limites raisonnables à l'acquisition du droit de vote par les immigrants et d'assurer la nomination d'un gouverneur jouissant de la confiance de la population.

« 4. Le Conseil ayant reconnu que la meilleure solution, en ce qui concerne les garanties, serait dans un accord entre les représentants de la Finlande et ceux de la Suède, au besoin avec le concours du Conseil de la Société des Nations, il a été décidé que cet accord va être recherché du consentement des deux parties. Au cas où l'accord ne se réalisera pas, le Conseil fixerait lui-même les garanties qui lui paraîtraient devoir être insérées, par voie d'amendement, dans la loi d'autonomie du 7 mai 1920. Et dans tous les cas, le Conseil de la Société des Nations veillera à l'application de ces garanties.

« 5. Un accord international en vue de la non-fortification et de la neutralisation de l'Archipel doit garantir au peuple suédois et à tous les pays intéressés que les Iles d'Aland ne deviendront jamais une cause de danger au point de vue militaire. A cet effet, la Convention de 1856 doit être remplacée par un accord plus large, placé sous la garantie de toutes les Puissances intéressées, y compris la Suède. Le Conseil estime que cet accord devrait se conformer, dans ses grandes lignes, au projet suédois de convention pour la neutralisation des Iles. Il charge le Secrétaire général d'inviter les gouvernements intéressés à désigner des représentants dûment accrédités pour discuter et conclure le traité proposé. »

Le vicomte ISHII déclare se rallier au texte présenté par M. Fisher.

M. HANOTAUX, le marquis IMPERIALI, MM. QUIÑONES DE LEÓN, WELLINGTON KOO, HYMANS et da CUNHA déclarent également se rallier au texte présenté par M. Fisher.

M. BRANTING donne lecture de la déclaration suivante :

« Au nom du Gouvernement suédois, j'ai l'honneur de faire la déclaration suivante :

« C'est avec une profonde déception que la nation suédoise prendra connaissance de la résolution du Conseil de la Société des Nations.

« En faisant sienne devant l'Europe et devant la Société des Nations la cause de la population des Iles d'Aland, la Suède n'a pas été inspirée par le désir d'agrandir son territoire. Il ne s'est agi pour elle que de faire valoir les idées élevées de la justice et de défendre le droit d'une petite population insulaire, parfaitement homogène, de se rattacher à la mère patrie, à laquelle la force l'avait arrachée, mais à qui l'unissent toujours les liens d'une commune origine, d'une commune histoire et d'un commun esprit national. Cette population a proclamé devant le monde entier son vœu unanime de ne point être enchaînée à un pays auquel elle fut reliée par la force des armes.

Mr. Fisher then read the following draft resolution :

“The Council at its meeting of June 24th, 1921, having regard to the fact that the two parties interested in the fate of the Aaland Islands have consented that the Council of the League of Nations should be called upon to effect a settlement of the difficulties which have arisen, and that they have agreed to abide by its decision ;

“After consideration of the Report of the Jurists which settled the question of the competence and of the decision of the Council, of September 20th, 1920, which recognised the aforesaid competence ;

“And having reviewed all the geographical, ethnical, political, economic and military considerations set forth in the memorandum of the Rapporteurs, who undertook a thorough enquiry upon the request of the League of Nations ;

“But having recognised, on the other hand, the desirability of a solution involving a maximum of security both for the population of the Islands and the parties concerned ;

“Decides

“1. The sovereignty of the Aaland Islands is recognised to belong to Finland ;
“2. Nevertheless, the interests of the world, the future of cordial relations between Finland and Sweden, the prosperity and happiness of the Islands themselves cannot be ensured unless (a) certain further guarantees are given for the protection of the Islanders ; and unless (b) arrangements are concluded for the non-fortification and neutralisation of the Archipelago.

“3. The new guarantees to be inserted in the autonomy law should specially aim at the preservation of the Swedish language in the schools, at the maintenance of the landed property in the hands of the Islanders, at the restriction, within reasonable limits, of the exercise of the franchise by new comers, and at ensuring the appointment of a Governor who will possess the confidence of the population.

“4. The Council has recognised that these guarantees will be more likely to achieve their purpose, if they are discussed and agreed to by the Representatives of Finland with those of Sweden, if necessary with the assistance of the Council of the League of Nations, and, in accordance with the Council's desire, the two parties have decided to seek out an agreement. Should their efforts fail, the Council would itself fix the guarantees which, in its opinion, should be inserted, by means of an amendment, in the autonomy law of May, 7th, 1920. In any case, the Council of the League of Nations will see to the enforcement of these guarantees.

“5. An international agreement in respect of the non-fortification and the neutralisation of the Archipelago should guarantee to the Swedish people and to all the countries concerned, that the Aaland Islands will never become a source of danger from the military point of view. With this object, the Convention of 1856 should be replaced by a broader agreement, placed under the guarantee of all the Powers concerned, including Sweden. The Council is of opinion that this agreement should conform, in its main lines, with the Swedish draft Convention for the neutralisation of the Islands. The Council instructs the Secretary-General to ask the Governments concerned to appoint duly accredited representatives to discuss and conclude the proposed Treaty.”

Viscount ISHII said that he agreed with the text presented by Mr. Fisher.
M. HANOTAUX, the Marquis IMPERIALI, M. QUIÑONES DE LEÓN, Mr. WELLINGTON KOO, M. HYMANS, and M. da CUNHA said that they also accepted the text presented by Mr. Fisher.

M. BRANTING read the following declaration :

“On behalf of the Swedish Government I have the honour to make the following statement :—

“It is with a feeling of profound disappointment that the Swedish nation will learn of the Resolution of the Council of the League of Nations.

“In supporting the cause of the people of the Aaland Islands before Europe and the League of Nations, Sweden was not influenced by the desire to increase her territory. She only wished to support noble and just aspirations and to defend the right of an absolutely homogeneous island population to reunite itself to its mother-country, from which it had been detached by force, but to which it is still united by the ties of a common origin, a common history and a common national spirit. This population has declared to the whole world its unanimous wish not to be bound to a country to which it had been joined by force of arms alone.

» Le Gouvernement suédois avait espéré qu'une institution, fondée en vue de travailler à la réalisation du droit dans les relations internationales, favoriserait une solution de la question d'Åland conformément à ce principe du droit de libre disposition qui, bien que non inscrit dans le droit international, a reçu pourtant, à la création de l'Europe nouvelle, une application si étendue. Il avait espéré qu'on ne refuserait pas aux Ålandais le droit qui a été reconnu à leurs frères du Slesvig, appartenant comme eux à la race scandinave. Il avait espéré que, tout au moins dans le cas tout à fait spécial dont il s'agit et dans lequel le droit paraît si clair et le vœu de la population s'est exprimé avec une si rare unanimité, la Société des Nations remplirait son rôle de champion et de gardien du droit et ferait entrevoir ainsi, par un premier acte, l'aube d'un nouvel ordre international.

» Aujourd'hui que la décision du Conseil a démenti cet espoir, le Gouvernement suédois ne saurait se défendre d'exprimer la crainte que le Conseil n'ait fortement ébranlé la confiance que les peuples, et en particulier ceux qui, comme la Suède, ont longtemps lutté pour la réalisation du droit international, ont eue dans la Société des Nations, institution appelée à assurer dans le monde le règne de ce droit. Cette confiance est toutefois la condition nécessaire pour l'accomplissement par la Société de la haute mission qui lui a été confiée par le Pacte.

» Le Gouvernement suédois ne croit pas que la solution de la question d'Åland, recommandée par le Conseil, soit de nature à ramener dans la région de la Baltique l'apaisement envisagé. Il ne croit pas non plus qu'une population d'une homogénéité telle que celle des Iles d'Åland, dont la volonté a été si peu respectée, constitue un élément de force pour le pays auquel on la relie contre son désir unanime.

» La Suède est prête à reconnaître loyalement, à la décision du Conseil, la valeur que lui attribue le Pacte. Mais elle ne cessera d'espérer que le jour viendra où l'idée du droit aura suffisamment pénétré la conscience des peuples pour faire sortir victorieuses des revendications inspirées de motifs si nobles et d'un sentiment national si profond que ceux de la population des Iles d'Åland. Elle parviendra alors à se faire entendre et recevra enfin satisfaction. »

M. ENCKELL déclare accepter la décision du Conseil.

LE PRÉSIDENT prend acte des déclarations qui ont été faites.

M. HYMANS propose que la conversation entre les représentants de la Suède et de la Finlande et lui-même, s'engage le lendemain matin, en vue de trouver un terrain d'accord sur la question des garanties.

M. BRANTING croit qu'après ce qui s'est passé à cette séance, il y a peu de chance pour que la réunion, qui doit avoir lieu sous la présidence de M. Hymans, aboutisse à un résultat. Si rien ne sort de cette discussion, le Conseil statuera comme il est dit dans la résolution qui a été adoptée.

M. FISHER demande à M. Branting si le Gouvernement suédois accepte, tout en protestant, la résolution du Conseil.

M. BRANTING déclare que les représentants de la Suède ont déjà répondu hier à cette question lorsqu'ils ont dit, au nom du Gouvernement suédois : « En même temps il est prêt à reconnaître loyalement à la décision du Conseil la valeur que lui attribue le Pacte. » Cette phrase se retrouve d'ailleurs dans la protestation du Gouvernement suédois qui vient d'être lue.

M. van HAMEL, Directeur de la Section Juridique du Secrétariat, est invité à présenter quelques observations d'ordre juridique.

M. HANOTAUX demande qu'on ne s'engage pas en ce moment dans une discussion juridique dont il n'a pas les éléments. Un résultat est déjà acquis, c'est que le lendemain matin les représentants des parties et M. Hymans se réuniront. La discussion juridique pourra s'ouvrir lorsque le Conseil aura été saisi du rapport de M. Hymans.

Le Conseil approuve la proposition de M. Hanotaux.

“ The Swedish Government had hoped that an institution, which was established to assist in the realisation of right in international relationships, would have favoured a solution of the Åland question in conformity with the principle of free self-determination, which, although not recognised as a part of international law, has received so wide an application in the formation of the New Europe. It had hoped that the Ålanders would not be refused the rights which have been recognised in respect of their Slesvig brothers, who belong, as do the Ålanders, to the Scandinavian race. It had hoped that, in the very special case under consideration, in which right appears so evident, and in which the wishes of the population have been expressed with such unusual unanimity, the League of Nations would have filled, at least on this occasion, the rôle of the champion and defender of right, and thus, by its first decision, would have proclaimed the dawn of a new international order. ”

“ To-day, when the decision of the Council has frustrated that hope, the Swedish Government is obliged to express the fear that the Council has grievously shaken the confidence that the peoples, particularly those who, like the Swedes, have long been striving to establish international law, may have had in the League of Nations — an institution brought into being to make that law supreme in the world. If the League is to fulfil the great task entrusted to it by the Covenant, it is absolutely necessary that it should possess that confidence. ”

“ The Swedish Government is not of opinion that the settlement of the Åland question which is suggested by the Council is likely to confer upon the Baltic area the peace that is desired. Nor yet is it of opinion that a population as homogeneous as that of the Åland Islands, of whose wishes so little account has been taken, can add to the strength of a country to which it is attached against its unanimous desire. ”

“ Sweden is ready loyally to recognise that the decision of the Council has the force given to it by the Covenant. But Sweden will not abandon the hope that the day will come when the idea of justice shall have so permeated the conscience of the peoples, that the claims inspired by such noble motives and a national feeling as deep as that of the population of the Åland Isles will be triumphantly vindicated. Thus it will make its voice heard, and will at last have justice done to it. ”

M. ENCKELL said that he accepted the Council's decision.

The PRESIDENT noted the declarations which had been made.

M. HYMANS proposed that the conversation between the Representatives of Sweden and Finland and himself should begin on the day following, in order to find a common ground of agreement regarding the guarantees.

M. BRANTING thought that in view of what had happened at this meeting there was little chance that the meeting between the two parties under the presidency of M. HYMANS would have any result. In that event, the Council would pronounce its judgment in accordance with the terms of the Resolution which it had adopted.

Mr. FISHER asked M. Branting if the Swedish Government accepted, under protest, the Council's resolution.

M. BRANTING stated that the Representatives of Sweden had already replied to that question on the day before when they had said, in the name of their Government, that “ it was ready loyally to recognise that the decision of the Council has the force given to it by the Covenant. ” This sentence would also be found in the protest of the Swedish Government, which had just been read.

M. VAN HAMEL, Director of the Legal Section of the Secretariat, was asked to make certain observations on the legal aspect of the question.

M. HANOTAUX desired that a discussion should not take place, at present, on the legal aspect, which was not yet ready to be discussed. A result had already been reached, and the Representatives of the parties in the dispute and M. Hymans would meet on the following day. The discussion on the legal aspect could be opened when the Council had received M. Hymans' report.

The Council adopted M. Hanotaux's proposal.

V.

PROCÈS-VERBAL DE LA DIX-SEPTIÈME SÉANCE DU CONSEIL, 27 JUIN.

Présents : Tous les représentants des Membres du Conseil et le Secrétaire général.

L'Espagne est représentée par M. DE REYNOSO, et le Brésil par M. BLANCO.

Les représentants de la Finlande et de la Suède prennent place à la table du Conseil.

M. HYMANS rappelle que le Conseil a reconnu que la meilleure manière d'arriver à une solution, en ce qui concerne les garanties, serait de la rechercher par un accord entre les représentants de la Finlande et ceux de la Suède, avec le concours d'un Membre du Conseil. Il déclare que les conversations prévues ont eu lieu sous sa présidence et qu'il en apporte le résultat sous la forme d'un texte précis qui sera, si le Conseil l'adopte, joint à sa résolution du 24 juin.

Il donne lecture du texte suivant, qui contient l'accord auquel sont arrivées les deux parties :

« 1. La Finlande, résolue à assurer et à garantir à la population des îles d'Aland la préservation de sa langue, de sa culture et de ses traditions locales suédoises, s'engage à introduire à bref délai dans la loi d'autonomie des îles d'Aland du 7 mai 1920 les garanties ci-dessous :

» Le Landsting et les Communes d'Aland ne sont, dans aucun cas, obligés d'entretenir ou de subventionner d'autres écoles que celles où la langue d'enseignement est le suédois. Dans les établissements scolaires de l'Etat, l'enseignement se fera également dans la langue suédoise. Sans le consentement de la commune intéressée, la langue finnoise ne peut être enseignée dans les écoles primaires entretenues ou subventionnées par l'Etat ou par la commune.

» 3. Lorsqu'un immeuble situé à Aland est vendu à une personne qui n'a pas son domicile légal dans la province, toute personne y domiciliée légalement, ou le Conseil de province, ou bien la commune dans laquelle l'immeuble est situé, a le droit de racheter l'immeuble à un prix qui, faute d'accord, sera fixé par le tribunal de première instance (Häradsrätt) en tenant compte du prix courant.

» Des prescriptions détaillées seront fixées par une loi spéciale concernant la procédure du rachat et la priorité entre plusieurs offres.

» Cette loi ne peut être modifiée, interprétée ou abrogée que dans les mêmes conditions que la loi d'autonomie.

» 4. Les immigrants dans l'archipel d'Aland jouissant des droits de citoyen en Finlande n'acquerront le droit de suffrage communal et provincial dans les îles qu'après cinq ans de domicile légal. Ne seront pas considérées comme immigrantes, les personnes qui ont eu précédemment cinq ans de domicile légal dans les îles d'Aland.

» 5. Le gouverneur des îles d'Aland sera nommé par le Président de la République finlandaise, d'accord avec le Président du Landsting des îles d'Aland. Au cas où cet accord ne pourrait se réaliser, le Président de la République choisirait le gouverneur sur une liste de cinq candidats, désignés par le Landsting et présentant les garanties requises pour la bonne administration des îles et la sécurité de l'Etat.

» 6. La province d'Aland aura le droit d'employer pour ses besoins 50 % des revenus de l'impôt foncier, outre les revenus prévus par l'article 21 de la loi d'autonomie.

» 7. Le Conseil de la Société des Nations veillera à l'application des garanties prévues. La Finlande transmettra au Conseil de la Société des Nations, avec ses observations, toutes plaintes ou réclamations du Landsting d'Aland au sujet de l'application des garanties susdites, et le Conseil pourra, au cas où la question serait de nature juridique, consulter la Cour permanente de Justice internationale. »

Le Conseil approuve unanimement les termes de cet accord et décide de l'annexer à sa résolution du 24 juin ; il adresse ses remerciements à M. Hymans pour l'heureuse réussite des négociations.

Les représentants de la Finlande et de la Suède se retirent.

V.

MINUTES OF THE SEVENTEENTH MEETING OF THE COUNCIL, JUNE 27TH.

All the Representatives of the Members of the Council were present. The Secretary-General attended.

Spain was represented by M. DE REYNOSO, and Brazil by M. BLANCO.

The Representatives of Finland and of Sweden took their seats at the Council table.

M. HYMANS said that the Council had agreed at a previous meeting that the best method of arriving at a solution of the question of guarantees would be to endeavour to obtain an agreement between the Representatives of Finland and of Sweden, with the assistance of a Member of the Council. A consultation had taken place under his Chairmanship, and he desired to submit the result of this consultation in the form of a definite text, which, if adopted by the Council, would be annexed to its resolution taken at a previous meeting on June 24th.

The text containing the agreement which had been reached by the two parties was then read :

“ 1. Finland, resolved to assure and to guarantee to the population of the Åland Islands the preservation of their language, of their culture, and of their local Swedish traditions, undertakes to introduce shortly into the Law of Autonomy of the Åland Islands of May 7th, 1920, the following guarantees :

“ 2. The Landsting and the Communes of the Åland Islands shall not in any case be obliged to support or to subdivide any other schools than those in which the language of instruction is Swedish. In the scholastic establishments of the State, instruction shall also be given in the Swedish language. The Finnish language may not be taught in the primary schools, supported or subsidised by the State or by the commune, without the consent of the interested commune.

“ 3. When landed estate situated in the Åland Islands is sold to a person who is not legally domiciled in the Islands, any person legally domiciled in the Islands, or the Council of the province, or the commune in which the estate is situated, has the right to buy the estate at a price which, failing agreement, shall be fixed by the court of first instance (Häradsrätt) having regard to current prices.

“ Detailed regulations will be drawn up in a special law concerning that act of purchase, and the priority to be observed between several offers.

“ This law may not be modified, interpreted, or repealed except under the same conditions as the Law of Autonomy.

“ 4. Immigrants into the Åland archipelago who enjoy rights of citizenship in Finland shall only acquire the communal and provincial franchise in the Islands after five years of legal domicile. Persons who have been five years legally domiciled in the Islands shall not be considered as immigrants.

“ 5. The Governor of the Åland Islands shall be nominated by the President of the Finnish Republic in agreement with the President of the Landsting of the Åland Islands. If an agreement cannot be reached, the President of the Republic shall choose the Governor from a list of five candidates nominated by the Landsting, possessing the qualifications necessary for the good administration of the Islands and the security of the State.

“ 6. The Åland Islands shall have the right to use for their needs 50% of the revenues of the land tax, besides the revenues mentioned in Article 21 of the Law of Autonomy.

“ 7. The Council of the League of Nations shall watch over the application of these guarantees. Finland shall forward to the Council of the League of Nations, with its observations, any petitions or claims of the Landsting of Åland in connection with the application of the guarantees in question, and the Council shall, in any case where the question is of a juridical character, consult the Permanent Court of International Justice.”

The Council unanimously approved the terms of this agreement, and decided that it should be annexed to its resolution of June 24th.

The Council expressed its gratitude to M. Hymans for his assistance in the work which had resulted so successfully.

The Representatives of Finland and of Sweden withdrew.

Pour l'Empire Britannique:

M. John Duncan GREGORY, C.M.G., Conseiller d'Ambassade, Chef de Section au Foreign Office.

Pour l'Italie:

M. Arturo RICCI BUSATTI, Ministre plénipotentiaire de première classe.

Pour la Lettonie:

M. Michael WALTERS, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Rome.

Pour la Pologne:

M. Szymon ASKENAZY, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Délégué à la Société des Nations.

Pour la Suède:

M. Eric Birger de TROLLE, Gouverneur de Province, ancien Ministre des Affaires étrangères.
Le Baron Erik Teodor Marks von WÜRTEMBERG, Président de la Cour d'Appel de Svea, ancien Ministre.

Lesquels, après avoir déposé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des stipulations suivantes:

Article 1.

La Finlande, confirmant en tant que de besoin, en ce qui la concerne, la déclaration faite par la Russie dans la Convention du 30 mars 1856, relative aux îles d'Aland, annexée au Traité de Paris du même jour, s'engage à ne pas fortifier la partie de l'archipel finlandais, dite « les îles d'Aland ».

Article 2.

I. Par la dénomination « les îles d'Aland » la présente Convention entend l'ensemble des îles, îlots et récifs, situés dans l'étendue de mer délimitée par les lignes suivantes:

a) Au Nord, par le parallèle de latitude 60° 41' N.

b) A l'Est, par les lignes droites reliant successivement les points géographiques suivants:

1)	lat.	60° 41'.0 N	et long.	21° 00'.0 E	de Greenwich
2)	»	60° 35'.9 N	»	21° 06'.9 E	»
3)	»	60° 33'.3 N	»	21° 08'.6 E	»
4)	»	60° 15'.8 N	»	21° 05'.5 E	»
5)	»	60° 11'.4 N	»	21° 00'.4 E	»
6)	»	60° 09'.4 N	»	21° 01'.2 E	»
7)	»	60° 05'.5 N	»	21° 04'.3 E	»
8)	»	60° 01'.1 N	»	21° 11'.3 E	»
9)	»	59° 59'.0 N	»	21° 08'.3 E	»
10)	»	59° 53'.0 N	»	21° 20'.0 E	»
11)	»	59° 48'.5 N	»	21° 20'.0 E	»
12)	»	59° 27'.0 N	»	20° 46'.3 E	»

c) Au Sud par le parallèle de latitude 59° 27' N.

d) A l'Ouest par les lignes droites reliant successivement les points géographiques suivants:

13)	lat.	59° 27'.0 N	et long.	20° 09'.7 E	de Greenwich
14)	»	59° 47'.8 N	»	19° 40'.0 E	»
15)	»	60° 11'.8 N	»	19° 05'.5 E	»
16)	lat.	60° 18'.4 N	et long.	19° 08'.5 E	»
17)	»	60° 41'.0 N	»	19° 14'.4 E	»

CONVENTION

RELATIVE A LA NON-FORTIFICATION ET A LA NEUTRALISATION DES ILES D'ALAND

Le Président de l'Allemagne, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, le Chef d'Etat de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi du Royaume Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires-britanniques au delà des mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi d'Italie, le Chef d'Etat de la République de Lettonie, le Chef de l'Etat Polonais, et Sa Majesté le Roi de Suède, étant tombés d'accord pour réaliser le vœu émis par le Conseil de la Société des Nations dans sa résolution du 24 juin 1921, visant la conclusion d'une Convention entre les Puissances intéressées, en vue de la non-fortification et de la neutralisation des îles d'Aland, afin de garantir que ces îles ne deviendront jamais une cause de danger au point de vue militaire:

Ont résolu à cette fin de compléter, sans y porter atteinte, l'effet de l'engagement pris par la Russie dans la Convention du 30 mars 1856, relative aux îles d'Aland, annexée au Traité de Paris du même jour;

Et ont désigné comme leurs Plénipotentiaires, savoir:

Pour l'Allemagne:

M. Oskar TRAUTMANN, Conseiller actuel de Légation.

Pour le Danemark:

M. Herman Anker BERNHOFT, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris.
et M. Henri Lucien Erik WENCK, Capitaine de vaisseau, Chef de l'Etat-Major de la Marine danoise.

Pour l'Estonie:

M. Antoine PIIP, Ministre des Affaires étrangères.

Pour la Finlande:

M. le Général Oscar Paul ENCKELL, Chef d'Etat-Major général de l'armée finlandaise.
M. Rafael Waldemar ERICH, ancien Président du Conseil, Professeur à la Faculté de Droit de l'Université de Helsingfors.
M. Carl ENCKELL, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris.

Pour la France:

M. Jean GOUT, Ministre plénipotentiaire de première classe.

Article 7.

— 3 —
Les lignes reliant les points 14, 15 et 16 sont celles qui ont été fixées par la « Description topographique de la frontière entre le Royaume de Suède et l'Empire russe d'après la démarcation de l'année 1810 corrigée d'après la révision de 1888 ».

La position de tous les points indiqués dans le présent article se réfère généralement à la carte de l'Amirauté britannique N° 2297 de 1872 (avec les corrections apportées jusqu'au mois d'août 1921); toutefois, pour plus de précision, la position des points I à XI se réfère aux cartes suivantes: cartes finlandaises N° 32 de 1921, N° 29 de 1920, et carte russe N° 742 de 1916 (corrigée en mars 1916).

Un exemplaire de chacune de ces différentes cartes est déposé aux archives du Secrétariat permanent de la Société des Nations.

II. Les eaux territoriales des îles d'Aland sont considérées comme s'étendant à une distance de trois milles marins de la laisse de basse mer des îles, îlots et récifs non constamment submergés, délimités ci-dessus; toutefois, sur aucun point ces eaux ne s'étendent au delà des lignes fixées dans le paragraphe I du présent article.

III. L'ensemble des îles, îlots et récifs délimités par le paragraphe I, et des eaux territoriales, définies par le paragraphe II, constituent la « zone » à laquelle s'appliquent les articles suivants.

Article 3.

Aucun établissement ou base d'opérations militaires ou navales, aucun établissement ou base d'opérations d'aéronautique militaire, ni aucune autre installation utilisée à des fins de guerre ne pourra être maintenue ou créée dans la zone décrite à l'article 2.

Article 4.

Sous réserve des dispositions de l'article 7, aucune force militaire, navale ou aérienne d'aucune Puissance ne pourra pénétrer ni séjourner dans la zone décrite à l'article 2; la fabrication, l'importation, le transit et la réexportation des armes et du matériel de guerre y sont formellement interdits.

Les dispositions suivantes seront toutefois appliquées en temps de paix:

- a) en dehors du personnel de police régulière nécessaire pour le maintien de l'ordre et de la sécurité publique dans la zone, conformément aux dispositions générales en vigueur dans la République finlandaise, la Finlande pourra, si des circonstances exceptionnelles l'exigent, y introduire et y entretenir temporairement autres forces armées qui seront strictement nécessaires au maintien de l'ordre.

- b) La Finlande se réserve également le droit de faire visiter les îles, de temps à autre, par un ou deux de ses navires de guerre légers de surface, qui pourront dans ce cas, mouiller temporairement dans leurs eaux. En dehors de ces navires, la Finlande pourra, si des circonstances particulières importantes l'exigent, introduire dans les eaux de la zone et y entretenir temporairement d'autres navires de surface ne devant en aucun cas dépasser le déplacement total de 6.000 tonnes.

La faculté d'entrer dans l'archipel et d'y mouiller temporairement ne pourra être accordée par le Gouvernement finlandais qu'à un seul navire de guerre de toute autre Puissance.

- c) La Finlande pourra faire survoler la zone par ses aéronefs militaires ou navals, mais leur atterrissage y est interdit hors le cas de force majeure.

Article 5.

L'interdiction de faire entrer et stationner des navires de guerre dans la zone décrite à l'article 2 ne porte pas atteinte à la liberté du passage inoffensif à travers les eaux territoriales, passage qui reste soumis aux règles et usages internationaux en vigueur.

Article 6.

En temps de guerre, la zone décrite à l'article 2 sera considérée comme zone neutre et ne sera, directement ni indirectement, l'objet d'une utilisation quelconque ayant trait à des opérations militaires.

Néanmoins, au cas où une guerre intéresserait la mer Baltique, il sera loisible à la Finlande, en vue d'assurer le respect de la neutralité de la zone, de poser des mines à titre temporaire dans ses eaux et de prendre à cet effet les dispositions d'ordre maritime strictement nécessaires.

La Finlande en référera immédiatement au Conseil de la Société des Nations.

I. En vue de donner efficacité à la garantie prévue dans le préambule de la présente Convention, les Hautes Parties Contractantes s'adresseront, soit individuellement, soit conjointement, au Conseil de la Société des Nations, afin qu'il décide des mesures à prendre soit pour assurer le maintien des dispositions de cette Convention, soit pour en réprimer la violation.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à contribuer aux mesures que le Conseil de la Société des Nations décidera à cet effet.

Lorsque, aux fins de cet engagement, le Conseil aura à statuer dans les conditions indiquées ci-dessus, il appellera à siéger les Puissances qui sont parties à la présente Convention, qu'elles soient ou non Membres de la Société. Le vote du représentant de la Puissance accusée d'avoir violé les dispositions de cette Convention ne comptera pas dans le calcul de l'unanimité requise pour la décision du Conseil.

Si l'unanimité ne peut pas se former, chacune des Hautes Parties Contractantes sera autorisée à prendre les mesures que le Conseil aurait recommandées à la majorité des deux tiers, le vote du représentant de la Puissance accusée d'avoir violé les dispositions de cette Convention ne comptant pas dans le calcul.

II. Dans le cas où la neutralité de la zone serait mise en péril par un coup de main dirigé soudainement, soit contre les îles d'Aland, soit à travers celles-ci contre le territoire continental finlandais, la Finlande prendra les mesures nécessaires dans la zone pour contenir et repousser l'agresseur jusqu'au moment où les Hautes Parties Contractantes, conformément aux dispositions de la présente Convention, seront en état d'intervenir pour faire respecter la neutralité.

La Finlande devra en référer immédiatement au Conseil.

Article 8.

Les dispositions de la présente Convention demeureront en vigueur quelles que soient les modifications qui pourraient être apportées au *statu quo* actuel dans la mer Baltique.

Article 9.

Le Conseil de la Société des Nations est prié de vouloir bien porter la présente Convention à la connaissance des Membres de la Société afin que le régime juridique des îles d'Aland, partie intégrante de la République de Finlande, tel qu'il ressort des dispositions de cette Convention, soit respecté par tous dans l'intérêt de la paix générale comme faisant partie des règles de conduite effectives des Gouvernements.

La présente Convention pourra, du consentement unanime des Hautes Parties Contractantes, être présentée à toute Puissance non signataire dont l'admission paraîtrait ultérieurement souhaitable en vue de son adhésion formelle.

Article 10

La présente Convention sera ratifiée. Le procès-verbal du premier dépôt de ratification sera dressé aussitôt que la majorité des Puissances signataires, y compris la Finlande et la Suède, seront en mesure d'y procéder.

La Convention entrera en vigueur pour chaque Puissance signataire ou adhérente dès le dépôt de sa ratification ou de son acte d'adhésion.

Le dépôt des ratifications se fera à Genève, auprès du Secrétariat permanent de la Société des Nations, et les actes d'adhésion éventuels y seront également déposés.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Genève, le vingt octobre mil neuf cent vingt et un, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Secrétariat permanent de la Société des Nations et dont une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétariat à chacune des Puissances signataires.

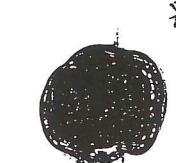
Haulman

H. A. Bernhoft

Ward

Missig

O. Srock

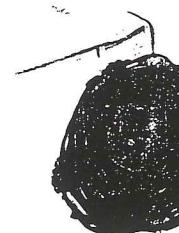
R. Erick

Carl Fricke

Lamborn

J. R. Segal

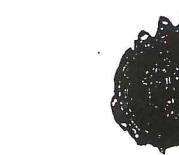
H. C. Bushattis

H. Waters

Schuyler

Christians

? Marks von Wittenberg

СОГЛАШЕНИЕ
ФИНЛЯНДИИ И СССР ОБ АЛАНДСКИХ ОСТРОВАХ

Правительство Финляндской Республики, с одной стороны, и Правительство СССР, с другой стороны, воодушевленные желанием укрепить основы своей безопасности и мира на Балтийском море, признали необходимым заключить между собой нижеследующее соглашение и для сего назначили своими уполномоченными:

Правительство Финляндской Республики Чрезвычайного Посланника Финляндии в Москве и Полномочного Министра Юо Кусти ПААСИКИВИ;

Правительство Союза Советских Социалистических Республик:

Председателя Совета Народных Комиссаров и Народного Комиссара Иностранных Дел Вячеслава Михайловича МОЛОТОВА

каковые уполномоченные, по предъявлении своих полномочий, признанных составленными в надлежащей форме и в полном порядке, согласились о нижеследующем:

Статья I.

Финляндия обязуется демилитаризовать Аландские острова, не укреплять их и не предоставлять их для вооруженных сил других государств.

Это означает также, что никакое учреждение или операционная база, военная или морская, никакое учреждение или операционная база военной авиации, ни-

какое иное устройство, могущее быть использованным в военных целях, не может быть сохранено или создаваемо в зоне Аландских островов, как Финляндией, так и другими государствами, а существующие на островах фундаменты для установки артиллерии должны быть срыты.

Статья 2.

Под названием "зона Аландских островов" в настоящем соглашении подразумеваются все острова, островки, шхеры и скалы, расположенные в водном пространстве, которое ограничивается следующими линиями:

а/ на севере параллелью северной широты $60^{\circ}41'$,
б/ на востоке прямыми линиями, соединяющими последовательно следующие географические пункты:

- I/ $60^{\circ}41',0$ сев.шир. и $21^{\circ}00',0$ вост.долг. от Гринвича
2/ $60^{\circ}35',9$ " " $21^{\circ}06',9$ " -" "
3/ $60^{\circ}33',3$ " " $21^{\circ}08',6$ " " "
4/ $60^{\circ}15',8$ " " $21^{\circ}05',5$ " " "
5/ $60^{\circ}11',4$ " " $21^{\circ}00',4$ " " "
6/ $60^{\circ}09',4$ " " $21^{\circ}01',2$ " " "
7/ $60^{\circ}05',5$ " " $21^{\circ}04',3$ " " "
8/ $60^{\circ}01',1$ " " $21^{\circ}11',3$ " " "
9/ $59^{\circ}59',0$ " " $21^{\circ}08',3$ " " "
10/ $59^{\circ}53',0$ " " $21^{\circ}20',0$ " " "
II/ $59^{\circ}48',5$ " " $21^{\circ}20',0$ " " "
12/ $59^{\circ}27',0$ " " $20^{\circ}46',3$ " " "

в/ на юге параллелью северной широты $59^{\circ}27'$,
г/ на западе прямыми линиями, соединяющими последовательно следующие географические пункты:

- I3/ $59^{\circ} 27' , 0$ сев.шир. и $20^{\circ} 09' , 7$ вост.долг. от Гринвича
 I4/ $59^{\circ} 47' , 8$ " " " $19^{\circ} 40' , 0$ " " "
 I5/ $60^{\circ} 11' , 8$ " " " $19^{\circ} 05' , 5$ " " "
 I6/ Середина скалы Меркет
 $60^{\circ} 18' , 4$ сев.шир. и $19^{\circ} 08' , 5$ вост.долг. от Гринвича
 I7/ $60^{\circ} 41' , 0$ " " " $19^{\circ} 14' , 4$ " " "

Территориальные воды Аландских островов считаются простирающимися во время отлива на расстояние в 3 морских мили от островов, островков и скал, не находящихся постоянно под водой, разграничённых выше.

Статья 3.

Советскому Союзу предоставляется право содержать на Аландских островах свое Консульство, в компетенцию которого, кроме обычных консульских функций, входит проверка проведения в жизнь обязательств по статье I-й настоящего соглашения о демилитаризации и неукреплении Аландских островов.

В тех случаях, когда консульский представитель СССР установит обстоятельства, которые по его мнению находятся в противоречии с имеющимися в настоящем соглашении постановлениями о демилитаризации и неукреплении Аландских островов, он имеет право сделать, через управление ландсгевдинга Аландского Лена, финляндским властям заявление о производстве совместного расследования.

Это расследование производится Уполномоченным правительства Финляндии и консульским представителем СССР в самом срочном порядке.

Результаты совместного расследования фиксируются в протоколе, составляемом в четырех экземплярах, на финском и русском языках и сообщаются, для принятия необходимых мер, правительствам обеих Договаривающихся Сторон.

Статья 4.

Настоящее Соглашение вступает в силу немедленно по его подписании и подлежит последующей ратификации.

Обмен ратификационными грамотами будет произведен в гор. Хельсинки в десятидневный срок.

Составлено в двух оригиналах, каждый на финском и русском языках в гор. Москве, "11" октября 1940 года.

The image shows two handwritten signatures in cursive script above a red circular seal. The seal is partially visible at the bottom of the page. The signatures appear to be in Russian and Finnish respectively.

Sopimus

Suomen ja Sosialististen Neuvostotasavaltain
Liiton välillä Ahvenanmaan saarista.

Suomen Tasavallan hallitus toiselta puolen ja Sosialististen Neuvostotasavaltain Liiton hallitus toiselta puolen, halutene vahvistaa turvallisutensa ja rauhan perusteita Itämerellä, ovat katsoneet välttämättömäksi tehdä keskenään seuraavan sopimuksen ja tästä varten nimittäneet valtuutetuikseen:

Suomen Tasavallan hallitus:

Suomen Moskovassa olevan Erikoislähettilään ja täysivaltaisen Ministerin Juho Kusti PAAKIVEN;

Sosialististen Neuvostotasavaltain Liiton hallitus:

SNTL:n Kansankomissaarien Neuvoston Puheenjohtajan ja Ulkoasiain kansankomissarin Vjatsheslav Mihailovitsh MOLOTOVIN

jotka, vaihdettuaan oikeiksi ja asianmukaiseen muotoon laadituiksi havaitut valtakirjansa, ovat sopineet seuraavasta:

1. artikla.

Suomi sitoutuu demilitarisointaan Ahvenanmaan saaret, olemaan linnoittamatta niitä sekä olemaan asettamat ta niitä muiden valtioiden aseellisten voimien käytettäväksi.

Tämä merkitsee myös, ettei Suomi eivätkaa muutkaan valtiot saa Ahvenanmaan saarten vyöhykkeellä ylläpitää tai sinne rakentaa mitään sotilas- tai laivastorakennusta tai -tukikohtaa, mitään sotilasilmurakennusta tai tukikohtaa eikä mitään muutakaan sotilastarkoitukseen käytettävä laitetta ja etta saarilla olevat

tykkiperustat on hävitettävä.

2. artikla.

Nimityksellä "Ahvenanmaan saarten vyöhyke" taroitetaan tässä sopimuksessa kaikkia niitä saaria, luo toja ja kareja, jotka sijaitsevat seuraavien viivojen rajoittamalla vesialueella:

a) pohjoisessa pohj. leveysaste $60^{\circ} 41'$.

b) idässä suorat viivat, jotka perätysten yhdistävät seuraavat maantieteelliset pistet:

- 1) $60^{\circ} 41',0$ pohj.lev. ja $21^{\circ} 00',0$ it.pit. Greenwich'ista
- 2) $60^{\circ} 35',9$ " " $21^{\circ} 06',9$ " "
- 3) $60^{\circ} 33',3$ " " $21^{\circ} 08',6$ " "
- 4) $60^{\circ} 15',8$ " " $21^{\circ} 05',5$ " "
- 5) $60^{\circ} 11',4$ " " $21^{\circ} 00',4$ " "
- 6) $60^{\circ} 09',4$ " " $21^{\circ} 01',2$ " "
- 7) $60^{\circ} 05',5$ " " $21^{\circ} 04',3$ " "
- 8) $60^{\circ} 01',1$ " " $21^{\circ} 11',3$ " "
- 9) $59^{\circ} 59',0$ " " $21^{\circ} 08',3$ " "
- 10) $59^{\circ} 53',0$ " " $21^{\circ} 20',0$ " "
- 11) $59^{\circ} 48',5$ " " $21^{\circ} 20',0$ " "
- 12) $59^{\circ} 27',0$ " " $20^{\circ} 46',3$ " "

c) etelässä pohj. leveysaste $59^{\circ} 27'$.

d) lännessä suorat viivat, jotka perätysten yhdistävät seuraavat maantieteelliset pistet:

- 13) $59^{\circ} 27',0$ pohj.lev. ja $20^{\circ} 09',7$ it.pit. Greenwich'ista
- 14) $59^{\circ} 47',8$ " " $19^{\circ} 40',0$ " "
- 15) $60^{\circ} 11',8$ " " $19^{\circ} 05',5$ " "
- 16) - Markt-luodon keskikohta
 $60^{\circ} 18',4$ pohj.lev. ja $19^{\circ} 08',5$ it.pit. Greenwich'ista
- 17) $60^{\circ} 41',0$ " " $19^{\circ} 14',4$ " "

Ahvenanmaan saarten aluevesien katsotaan ulottuvan kolmen meripenkulman pähän edellämäritellyistä,

ainakin ajoittain vedenpinnalla näkyvistä saarista, ludoista ja kareista matalanveden aikana.

3. artikla.

Neuvostoliitolle myönnetään oikeus pitää Ahvenanmaan saarilla oma konsulinvirastonsa, jonka toimivaltaan, tavanomaisten konsulintehtävien lisäksi, kuuluu valvoa, että tämän sopimuksen 1. artiklassa määrättyjä, Ahvenanmaan saarten demilitarisointia ja linnoittamattomuutta koskevia sitoumuksia noudatetaan.

Niissä tapauksissa, jolloin Neuvostoliiton konsuliedustaja havaitsee seikkoja, jotka hänen käsitykseen sää mukaan ovat ristiriidassa tässä sopimuksessa olevien, Ahvenanmaan saarten demilitarisointia ja linnoittamattomuutta koskevien määrysten kanssa, hänellä on oikeus tehdä Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen väliyksellä Suomen viranomaisille ilmoitus yhteisen tutkimuksen suorittamisesta.

Tämän tutkimuksen suorittavat Suomen hallituksen valtuutettu ja Neuvostoliiton konsuliedustaja mahdollisimman kiireellisessä järjestysessä.

Yhteisen tutkimuksen tulokset merkitään neljin kappalein laadittuun suomen- ja venäjänkieliseen pöytäkirjaan ja tiedoitetaan, välittämättömiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten, kummankin sopimuspuolen hallitukselle.

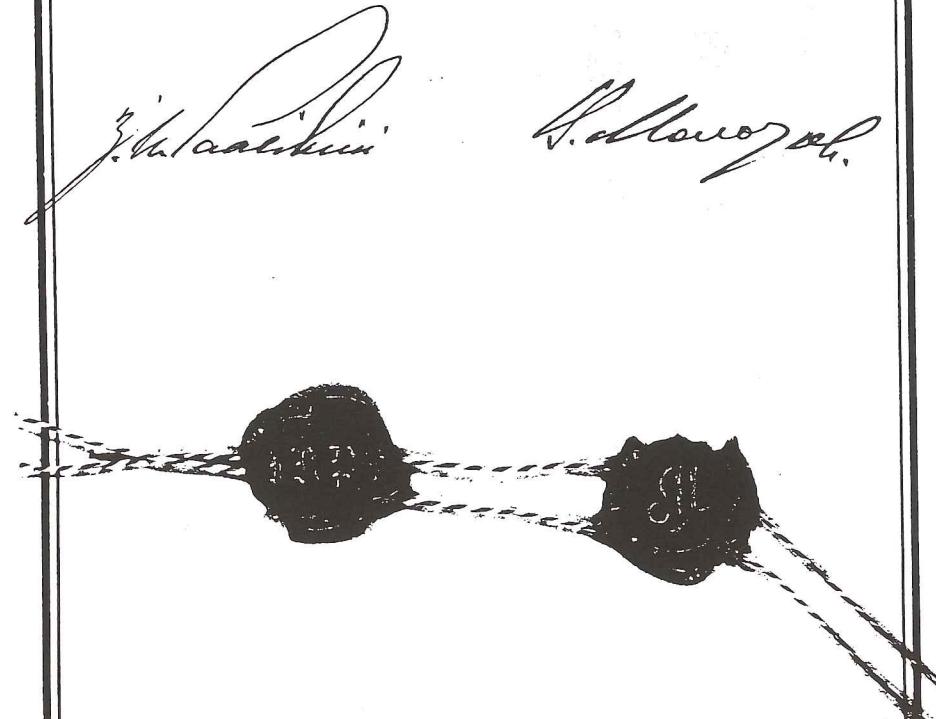
4. artikla.

Tämä sopimus tulee voimaan heti, kun se on allekirjoitettu, ja on sen jälkeen ratifioitava.

Ratifioimiskirjat vaihdetaan Helsingissä kymmenen päivän kulussa.

Tämä sopimus on laadittu kahtena suomen- ja ve-

näjänkielisenä alkuperäiskappaleena, Moskovan kaupungissa 11. päivänä lokakuuta 1940.

The image shows two handwritten signatures in black ink. The signature on the left appears to be "J. V. Saarenheimo" and the one on the right appears to be "R. Mannerheim". Below the signatures is a horizontal line with two dark, irregular marks, possibly wax seals or stamps.

Treaty

between Finland and the Union of Socialist Soviet Republics concerning the Åland Islands.

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Union of Socialist Soviet Republics wishing to strengthen the foundation of their security and peace in the Baltic Sea, have considered it necessary to make the following treaty and for that purpose appointed the following representatives:

The Government of the Republic of Finland:

The Finnish plenipotentiary in Moscow Juho Kusti Paasikivi;

The Government of the Socialist Soviet republics:

The Chairman of the Council of People's Commissars of the USSR and people's Commissar for foreign affairs Vjatcheslav Mihailovich Molotov,

who after having exchanged their letters of attorney, which have been found in order, have agreed as follows:

Article 1.

Finland pledges to demilitarise the Åland Islands, not to fortify them, and not to put them at the disposal of the armed forces of foreign states.

This also implies that neither Finland nor other states, within the zone consisting of the Åland Islands may keep or establish any installations or bases of operation of a military nature, installations or bases of operation of military air forces or any other installations for military purposes, and that the artillery platforms now present on the islands shall be demolished.

Article 2.

The denomination "the Åland Islands zone" in this treaty includes all the islands, isles and skerries which are inside the sea area bordered by the following lines:

a) in the North, the latitude parallel N 60° 41',
b) in the East, the straight lines successively connecting the following geographical points:

- 1) lat 60° 41',0 N and long. 21° 00',0 E (Gr.)
- 2) lat. 60° 35',9 N and long. 21° 06',9 E "

3) lat. 60° 33',3 N and long. 21° 08',6 E (Gr.)

4) lat. 60° 15',8 N and long. 21° 05',5 E "

5) lat. 60° 11',4 N and long. 21° 04',4 E "

6) lat. 60° 09',4 N and long. 21° 01',2 E "

7) lat. 60° 05',5 N and long. 21° 04',3 E "

8) lat. 60° 01',1 N and long. 21° 11',3 E "

9) lat. 59° 59',0 N and long. 21° 08',3 E "

10) lat. 59° 53',0 N and long. 21° 20',0 E "

11) lat. 59° 48',5 N and long. 21° 20',0 E "

12) lat. 59° 27',0 N and long. 21° 46',3 E "

c) in the South, the latitude parallel 59° 27' N,

d) in the West, the straight lines successively connecting the following geographical points:

13) lat. 59° 27',0 N and long. 27° 09',7 E (Gr.)

14) lat. 59° 47',8 N and long. 19° 40',0 E "

15) lat. 60° 11',8 N and long. 19° 05',5 E "

16) The mid-point of Märket Rock; lat. 60° 18',4 N
and long. 19° 08',5 E (Gr.)

17) lat. 60° 41',0 N and long. 19° 14',4 E (Gr.).

The territorial waters of the Åland Islands are considered to reach to a distance of three nautical miles from those islands, isles and skerries which are at least temporarily visible above the sea surface at low water.

Article 3.

The USSR is granted right to maintain an own consulate on the Åland Islands that beyond usual consular functions supervises the fulfilment of the commitments stated in Article 1 in this treaty, concerning the non-fortification and demilitarization of the Åland Islands.

In case this consular representative would observe anything that according to his views stands in conflict with the stipulations in this treaty about the demilitarization and non-fortification, he is authorized to report this to the Finnish authorities with the Governmental office in the Province of Åland as intermediary for steps to be taken for a joint investigation thereof.

This investigation is to be made by a representative of the Finnish government and of the consular representative of the USSR as soon as possible.

The results of the joint investigation are to be written down in a protocol in quadruple in Finnish and Russian and reported to the governments of the two signing parties for the taking of necessary steps.

Article 4.

This treaty is in force as soon as it has been signed, and shall thereafter be ratified.

The ratification documents are to be exchanged in Helsinki within ten days.

This treaty is written in two original copies in Finnish and Russian in the city of Moscow on the 11th October 1940.

J. K. Paasikivi

V. Molotov

МИРНЫЙ ДОГОВОР
С ФИНЛЯНДИЕЙ

1947 г.

Союз Советских Социалистических Республик, Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии, Австралия, Белорусская Советская Социалистическая Республика, Канада, Чехословакия, Индия, Новая Зеландия, Украинская Советская Социалистическая Республика и Южно-Африканский Союз, как государства, находящиеся в состоянии войны с Финляндией и активно участвовавшие в войне против вражеских государств в Европе существенными военными контингентами, именуемые в дальнейшем «Союзные и Соединенные Державы», с одной стороны,

и Финляндия, с другой стороны,

Принимая во внимание, что, став союзником гитлеровской Германии и участвуя на ее стороне в войне против Союза Советских Социалистических Республик, Соединенного Королевства и других Объединенных Наций, Финляндия несет свою долю ответственности за эту войну;

Принимая, однако, во внимание, что 4 сентября 1944 года Финляндия полностью прекратила военные действия против Союза Советских Социалистических Республик, вышла из войны против Объединенных Наций, порвала отношения с Германией и ее сателлитами и, заключив 19 сентября 1944 года Перемирие с Правительствами Союза Советских Социалистических Республик и Соединенного Королевства, действовавшими от имени Объединенных Наций, находящихся в состоянии войны с Финляндией, лояльно выполняла условия Соглашения о Перемирии; и

Принимая во внимание, что Союзные и Соединенные Державы и Финляндия желают заключить мирный договор, который, соответствуя принципам справедливости, урегулирует вопросы, остающиеся еще нерешенными в результате перечисленных выше событий, и явится основой дружественных отношений между ними, тем самым давая Союзным и Соединенным Державам возможность поддержать обращение Финляндии о принятии ее в члены Организации Объединенных Наций, а также о присоединении Финляндии к любой конвенции, заключенной по почину Организации Объединенных Наций;

[1]

В соответствии с этим решили объявить о прекращении состояния войны и для этой цели заключить настоящий Мирный Договор и назначили для этого нижеподписавшихся в качестве своих Полномочных Представителей, которые по представлении своих полномочий, найденных в порядке и надлежащей форме, согласились о следующих постановлениях:

ЧАСТЬ I.

ТЕРРИТОРИАЛЬНЫЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ.

Статья 1.

Границами Финляндии будут границы, существовавшие на 1 января 1941 года, как они показаны на прилагаемой к настоящему Договору карте (Приложение I), с изменениями, предусмотренными в следующей статье.

Статья 2.

В соответствии с Соглашением о Перемирии от 19 сентября 1944 года Финляндия подтверждает, что она возвратила Советскому Союзу область Петсамо (Печенга), добровольно уступленную Финляндии Советским Государством по мирным договорам от 14 октября 1920 года и от 12 марта 1940 года.

Границы области Петсамо (Печенга) показаны на карте, прилагаемой к настоящему Договору (Приложение I).

ЧАСТЬ II.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ.

Раздел I.

Статья 3.

В соответствии с Соглашением о Перемирии действие Мирного Договора, заключенного между Советским Союзом и Финляндией в Москве 12 марта 1940 года, восстанавливается, при условии, что статьи 4, 5 и 6 этого Договора заменяются статьями 2 и 4 настоящего Договора.

[2]

Статья 4.

1. В соответствии с Соглашением о Перемирии Советский Союз подтверждает, что он отказался от своих прав на аренду полуострова Ханко, предоставленных ему Советско-Финским Мирным Договором от 12 марта 1940 года, а Финляндия, со своей стороны, подтверждает, что она предоставила Советскому Союзу на правах аренды в пользование и управление сроком на 50 лет, с ежегодной уплатой Советским Союзом 5 миллионов финских марок, территорию и водные пространства для создания советской военно-морской базы в районе Порккала-Удд, как показано на карте, прилагаемой к настоящему Договору (Приложение I).

2. В соответствии с Соглашением о Перемирии Финляндия подтверждает, что она обеспечила Советскому Союзу пользование железнодорожными, водными, шоссейными и воздушными путями, необходимыми для перевозки людей и грузов, отправляемых из Советского Союза в военно-морскую базу Порккала-Удд, а также подтверждает, что она предоставила Советскому Союзу право беспрепятственного пользования всеми видами связи между Советским Союзом и арендаемой территорией в районе Порккала-Удд.

Статья 5.

Аландские острова должны оставаться демилитаризованными в соответствии с существующим в настоящее время положением.

Раздел II.

Статья 6.

Финляндия обязуется принять все меры, необходимые для обеспечения того, чтобы все лица, находящиеся под финляндской юрисдикцией, без различия расы, пола, языка или религии, пользовались правами человека и основными свободами, включая свободу слова, печати и изданий, религиозного культа, политических убеждений и публичных собраний.

Статья 7.

Финляндия, которая в соответствии с Соглашением о Перемирии провела мероприятия по освобождению, независимо от гражданства и национальной принадлежности, всех лиц, содержавшихся в

[3]

заинтересованным Правительством Главам Дипломатических Миссий Советского Союза и Соединенного Королевства в Хельсинки, которые достигнут соглашения по поводу этого затруднения.

Раздел III.

Статья 10.

Финляндия обязуется признать полную силу Мирных Договоров с Италией, Румынией, Болгарией и Венгрией и других соглашений или урегулирований, которые были или будут достигнуты Союзными и Соединенными Державами относительно Австрии, Германии и Японии для восстановления мира.

Статья 11.

Финляндия обязуется принять любые соглашения, которые были или могут быть заключены для ликвидации Лиги Наций и Постоянной Палаты Международного Правосудия.

Статья 12.

1. Каждая Союзная или Соединенная Держава нотифицирует Финляндию в течение шести месяцев со дня вступления в силу настоящего Договора о своих довоенных двусторонних договорах с Финляндией, которые эта Держава желает сохранить в силе или действие которых она желает возобновить. Любые положения, не находящиеся в соответствии с настоящим Договором, будут, однако, исключены из вышеупомянутых договоров.

2. Все вышеупомянутые договоры, о которых будет нотифицировано таким образом, будут зарегистрированы в Секретариате Объединенных Наций в соответствии со статьей 102 Устава Организации Объединенных Наций.

3. Все вышеупомянутые договоры, о которых не будет нотифицировано таким образом, будут считаться отмененными.

[5]

TREATY OF PEACE
WITH
FINLAND

1947

The Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Australia, the Byelorussian Soviet Socialist Republic, Canada, Czechoslovakia, India, New Zealand, the Ukrainian Soviet Socialist Republic, and the Union of South Africa, as the States which are at war with Finland and actively waged war against the European enemy states with substantial military forces, hereinafter referred to as "the Allied and Associated Powers", of the one part, and Finland, of the other part;

Whereas Finland, having become an ally of Hitlerite Germany and having participated on her side in the war against the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom and other United Nations, bears her share of responsibility for this war;

Whereas, however, Finland on September 4, 1944, entirely ceased military operations against the Union of Soviet Socialist Republics, withdrew from the war against the United Nations, broke off relations with Germany and her satellites, and, having concluded on September 19, 1944, an Armistice with the Governments of the Union of Soviet Socialist Republics and the United Kingdom, acting on behalf of the United Nations at war with Finland, loyally carried out the Armistice terms; and

Whereas the Allied and Associated Powers and Finland are desirous of concluding a treaty of peace which, conforming to the principles of justice, will settle questions still outstanding as a result of the events hereinbefore recited and will form the basis of friendly relations between them, thereby enabling the Allied and Associated Powers to support Finland's application to become a member of the United Nations and also to adhere to any Convention concluded under the auspices of the United Nations;

Have therefore agreed to declare the cessation of the state of war and for this purpose to conclude the present Treaty of Peace, and have accordingly appointed the undersigned Plenipotentiaries who, after presentation of their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions:

[1]

basis of a fifty years lease at an annual rent payable by the Soviet Union of five million Finnish marks the use and administration of territory and waters for the establishment of a Soviet naval base in the area of Porkkala-Udd as shown on the map annexed to the present Treaty (Annex I).

2. Finland confirms having secured to the Soviet Union, in accordance with the Armistice Agreement, the use of the railways, waterways, roads and air routes necessary for the transport of personnel and freight dispatched from the Soviet Union to the naval base at Porkkala-Udd, and also confirms having granted to the Soviet Union the right of unimpeded use of all forms of communication between the Soviet Union and the territory leased in the area of Porkkala-Udd.

Article 5

The Aaland Islands shall remain demilitarized in accordance with the situation as at present existing.

SECTION II

Article 6

Finland shall take all measures necessary to secure to all persons under Finnish jurisdiction, without distinction as to race, sex, language or religion, the enjoyment of human rights and of the fundamental freedoms, including freedom of expression, of press and publication, of religious worship, of political opinion and of public meeting.

Article 7

Finland, which in accordance with the Armistice Agreement has taken measures to set free, irrespective of citizenship and nationality, all persons held in confinement on account of their activities in favour of, or because of their sympathies with, the United Nations or because of their racial origin, and to repeal discriminatory legislation and restrictions imposed thereunder, shall complete these measures and shall in future not take any measures or enact any laws which would be incompatible with the purposes set forth in this Article.

[3]

Article 11

Finland undertakes to accept any arrangements which have been or may be agreed for the liquidation of the League of Nations and the Permanent Court of International Justice.

Article 12

1. Each Allied or Associated Power will notify Finland, within a period of six months from the coming into force of the present Treaty, which of its pre-war bilateral treaties with Finland it desires to keep in force or revive. Any provisions not in conformity with the present Treaty shall, however, be deleted from the above-mentioned treaties.

2. All such treaties so notified shall be registered with the Secretariat of the United Nations in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

3. All such treaties not so notified shall be regarded as abrogated.

PART III

MILITARY, NAVAL AND AIR CLAUSES

Article 13

The maintenance of land, sea and air armaments and fortifications shall be closely restricted to meeting tasks of an internal character and local defence of frontiers. In accordance with the foregoing, Finland is authorised to have armed forces consisting of not more than:

(a) A land army, including frontier troops and anti-aircraft artillery, with a total strength of 34,400 personnel;

(b) A navy with a personnel strength of 4,500 and a total tonnage of 10,000 tons;

(c) An air force, including any naval air arm, of 60 aircraft, including reserves, with a total personnel strength of 3,000. Finland shall not possess or acquire any aircraft designed primarily as bombers with internal bomb-carrying facilities.

[5]

TRAITE DE PAIX
AVEC LA
FINLANDE

1947

Le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, l'Australie, la République Soviétique Socialiste de Biélorussie, le Canada, l'Inde, la Nouvelle Zélande, la Tchécoslovaquie, la République Soviétique Socialiste d'Ukraine, l'Union Sud-Africaine, en tant qu'Etats en guerre avec la Finlande et ayant participé à la lutte contre les Etats européens ennemis avec des forces militaires importantes, désignés ci-après sous le nom de "Puissances Alliées et Associées," d'une part,

et la Finlande, d'autre part,

Considérant que la Finlande, qui a conclu une alliance avec l'Allemagne hitlérienne et a participé à ses côtés à la guerre contre le Royaume-Uni, l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes et d'autres Nations Unies, porte sa part de responsabilité dans cette guerre;

Considérant toutefois que, le 4 septembre 1944, la Finlande a cessé toutes opérations militaires contre l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, qu'elle s'est retirée de la guerre contre les Nations Unies et qu'elle a rompu les relations avec l'Allemagne et ses satellites et, qu'après avoir conclu, le 19 septembre 1944, un armistice avec les Gouvernements du Royaume-Uni et de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, agissant au nom des Nations Unies en guerre avec la Finlande, a loyalement exécuté les conditions de l'Armistice;

Considérant que les Puissances Alliées et Associées et la Finlande sont désireuses de conclure un traité de paix qui règle, en conformité avec les principes de justice, les questions demeurant en suspens à la suite des événements ci-dessus rappelés et qui forme la base de relations amicales entre elles, permettant ainsi aux Puissances Alliées et Associées d'appuyer les demandes que la Finlande présentera pour devenir membre de l'Organisation des Nations Unies et pour adhérer à toute convention conclue sous les auspices des Nations Unies;

Pour ces motifs, ont décidé de proclamer la cessation de l'état de guerre et de conclure à cet effet le présent Traité de Paix et ont, à ces fins, désigné les Plénipotentiaires soussignés, lesquels, après présentation de leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

[1]

nécessaires à l'établissement d'une base navale soviétique dans la région de Porkkala-Udd, selon les indications portées sur la carte jointe au présent Traité (annexe I).

2. La Finlande confirme qu'elle a donné à l'Union Soviétique conformément à la Convention d'Armistice, la faculté d'employer les voies ferrées, les voies d'eau, les routes terrestres et aériennes nécessaires au transport du personnel et des marchandises envoyées de l'Union Soviétique à la base navale de Porkkala-Udd; elle confirme également qu'elle a accordé à l'Union Soviétique le droit d'utiliser sans restriction tous les moyens de communication entre l'Union Soviétique et le territoire cédé à bail dans la région de Porkkala-Udd.

Article 5

Les îles d'Aland demeureront démilitarisées comme elles le sont actuellement.

SECTION II

Article 6

La Finlande prendra toutes les mesures nécessaires pour assurer à toutes les personnes relevant de sa juridiction, sans distinction de race, de sexe, de langue ou de religion, la jouissance des droits de l'homme et des libertés fondamentales, y compris la liberté d'expression de la pensée, la liberté de presse et de publication, la liberté du culte, la liberté d'opinion et de réunion.

Article 7

La Finlande qui, conformément à la Convention d'Armistice, a pris des mesures pour mettre en liberté, sans distinction de citoyenneté ou de nationalité, toutes les personnes détenues en raison de leurs activités en faveur des Nations Unies ou de leur sympathie pour celles-ci, ou en raison de leur origine raciale, et pour abroger la législation ayant un caractère discriminatoire et rapporter les restrictions imposées en vertu de celle-ci, s'engage à compléter ces mesures et à ne prendre à l'avenir aucune mesure ou à n'édicter aucune loi qui serait incompatible avec les fins énoncées dans le présent article.

[3]

Article 11

La Finlande s'engage à accepter tous les arrangements qui ont été conclus ou qui pourront être conclus pour la liquidation de la Société des Nations et de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 12

1. Chacune des Puissances Alliées ou Associées notifiera à la Finlande, dans un délai de six mois à partir de l'entrée en vigueur du présent Traité, les traités bilatéraux qu'elle a conclus avec la Finlande antérieurement à la guerre, et dont elle désire le maintien ou la remise en vigueur. Toutes dispositions des traités dont il s'agit qui ne seraient pas en conformité avec le présent Traité seront toutefois supprimées.

2. Tous les traités de cette nature qui auront fait l'objet de cette notification seront enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies.

3. Tous les traités de cette nature qui n'auront pas fait l'objet d'une telle notification seront tenus pour abrogés.

PARTIE III

CLAUSES MILITAIRES, NAVALES ET AERIENNES

Article 13

Les armements terrestres, maritimes et aériens et les fortifications seront strictement limités de manière à répondre aux tâches d'ordre intérieur et à la défense locale des frontières. Conformément aux dispositions ci-dessus, la Finlande est autorisée à conserver des forces armées ne dépassant pas:

(a) Pour l'armée de terre, y compris les gardes-frontières et le personnel de l'artillerie de défense antiaérienne, un effectif total de 34.400 hommes;

(b) Pour la marine, un effectif de 4.500 hommes et un tonnage total de 10.000 tonnes;

(c) Pour l'aviation militaire, y compris toute l'aéronautique navale et les avions de réserve, 60 avions et un effectif total de 3.000 hommes. La Finlande ne devra ni posséder ni acquérir d'avions conçus essentiellement

[5]

RAUHANSOPIMUS SUOMEN KANSSA

1947

Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitto, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt Kuningaskunta, Australia, Valko-Venäjän Sosialistinen Neuvostotasavalta, Kanada, Tsekkoslovakia, Intia, Uusi-Seelanti, Ukrainian Sosialistinen Neuvostotasavalta ja Etelä-Afrikan Unioni, valtioina, jotka ovat sodassa Suomen kanssa ja jotka huomattavin sotavoimin aktiivisesti osallistuvat sotaan eurooppalaisia vihollisvaltoja vastaan, ja joista jäljempanä käytetään nimitystä "Liittoutuneet ja Liittyneet Vallat" toiselta puolen, ja Suomi toiselta puolen;

katsoen siihen, että Suomi, tultuaan Hitlerin Saksan liittolaiseksi ja osallistuttuaan sen rinnalla sotaan Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitto, Yhdistyneitä Kuningaskuntaa ja muita Yhdistyneitä Kansakuntia vastaan, on osaltaan vastuussa tästä sodasta;

ottaen kuitenkin huomioon, että Suomi 4 päivänä syyskuuta 1944 täyssin keskeytti sotatoimet Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitto vastaan, irtautui sodasta Yhdistyneitä Kansakuntia vastaan, katkaisi suhteensa Saksaan ja sen satelliitteihin ja että se, solmittuaan 19 päivänä syyskuuta 1944 aselevon Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton ja Yhdistyneen Kuningaskunnan hallitusten kanssa, jotka toimivat Suomen kanssa sodassa olevien Yhdistyneiden Kansakuntien puolesta, on lojaalisti täyttänyt välirauhansopimuksen ehdot;

ja ottaen huomioon, että Liittoutuneet ja Liittyneet Vallat sekä Suomi ovat halukkaita solmimaan keskenään rauhansopimuksen, joka oikeudenmukaisuuden periaatteiden mukaisesti ratkaisee ne kysymykset, jotka edellämainittujen tapahtumien seurauksena vielä ovat jääneet avoimiksi, ja joka muodostaa perustan ystävällisille suhteille niiden välillä tehden siten mahdolliseksi Liittoutuneille ja Liittyneille Valloille tukea Suomen anomusta päästä Yhdistyneiden Kansakuntien jäseneksi ja niihinäkin liittyä jokaiseen Yhdistyneiden Kansakuntien turvin solmittuun yleissopimukseen;

ovat tämän vuoksi päättäneet julistaa sotatilan lakanneeksi ja tässä tarkoitukseissa tehdä tämän rauhansopimuksen sekä ovat tämän mukaisesti nimittäneet allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat, jotka, esitettyään oikeiksi ja asianmukaisiksi havaitut valtakirjansa, ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

vostoliitolle viidenkymmenen vuoden vuokrasopimuksella sekä Neuvostoliiton suoritettavaa viiden miljoonan Suomen markan vuotuista vuokramaksua vastaan maa- ja vesialueiden käytön ja hallinnan Neuvostoliiton laivastotukikohdan perustamiseksi Porkkalan niemimaan alueelle, mitkä alueet ilmenevät tähän sopimukseen liittyvästä kartasta (liite I).

2. Suomi vahvistaa taanneensa Neuvostoliolle välirauhansopimuksen mukaisesti Neuvostoliitosta lähetettiä henkilö- ja tavarakuljetuksia varten tarpeelliset kulkuyhteydet rautateitse, vesiteitse, maanteitse ja ilmateitse Porkkalan niemimaan laivastotukikohtaan sekä myöntäneensä Neuvostoliolle oikeuden esteettömästi käyttää kaikenlaisia tiedoitusyhteyksiä Neuvostoliiton ja Porkkalan niemimaan vuokra-alueen välillä.

5 artikla

Ahvenanmaan saaret jäävät demilitarisoiduiksi nykyisin vallitsevan tilanteen mukaisesti.

II LUKU

6 artikla

Suomen on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin taatakseen kaikille Suomen oikeudenkäyttöpiirissä oleville henkilöille rotuun, suku- puoleen, kieleen tai uskontoon katsomatta oikeuden nauttia ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, joihin sisältyvät sananvapaus, paino- ja julkaisuvapaus, uskonnontarpeet, vapaus poliittisiin mielipiteisiin sekä kokoontumisvapaus.

7 artikla

Suomi, joka on välirauhansopimuksen mukaisesti ryhtynyt toimenpiteisiin vapauttaakseen kansalaisuuteen ja kansallisuuteen katsomatta kaikki henkilöt, joita on pidetty vangittuna Yhdistyneiden Kansakuntien hyväksi suorittamansa toiminnan tai Yhdistyneitä Kansakuntia kohtaan osoittamansa myötätunnon taikka rodullisen syntyperänsä takia sekä kumoamaan diskriminatoisen lainsäädännön ja siitä johtuvat rajoitukset, sitoutuu saattamaan nämä toimenpiteet päättökseen ja olemaan vastaisuudessa ryhtymättä toimenpiteisiin tai saattamatta voimaan lakeja, jotka olisivat ristiriidassa tässä artiklassa mainittujen tarkoitusperien kanssa.

[3]

neet tai sopivat Itävaltaan, Saksaan ja Japaniin nähdien rauhan palauttamiseksi.

11 artikla

Suomi sitoutuu hyväksymään kaikki järjestelyt, joista on sovittu tai joista voidaan sopia Kansainliiton ja Pysyvän Kansainvälisen Tuomioistuimen toiminnan lopettamiseksi.

12 artikla

1. Kukin Liittoutunut ja Liittynyt Valta ilmoittaa Suomelle kuuden kuukauden kuluessa tämän sopimuksen voimaantulosta, mitkä Suomen kanssa ennen sotaa tehdyt kahdenkeskeiset sopimukset se haluaa pitää voimassa tai saattaa uudelleen voimaan. Määräykset, jotka eivät ole sopiosiin tämän sopimuksen kanssa, on kuitenkin poistettava edellämainituista sopimuksista.

2. Kaikki sellaiset sopimukset, joista ilmoitus täten on tehty, on rekisteröitävä Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristössä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

3. Kaikki sellaiset sopimukset, joista ei ole täten ilmoitettu, on katsoptava kumoutuneiksi.

III OSA.

MAAVOIMIA, SOTALAIVASTOA JA ILMAVOIMIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

13 artikla

Maa-, meri- ja ilma-aseistus ja linnoitukset on tarkoin rajoitettava sisäistä luonnetta olevien tehtävien suorittamiseen ja rajojen paikalliseen puolustamiseen. Edelläolevan mukaisesti Suomi ei ole oikeutettu pitämään suurempia aseellisia voimia kuin:

(a) maavoimat, mukaan lukien rajavartijoukot ja ilmatorjuntatykitön, kokonaismiehistövahvuudeltaan 34.400 miestä;

(b) sotalaivaston, jonka miehistövahvuus on 4.500 ja kokonaistonisto 10.000 tonnia;

[5]

В удостоверение чего
нижеподписавшиеся Пол-
номочные Представители
подписали настоящий
Договор и приложили к
нему свои печати.

Совершено в Париже на
русском, английском,
французском и финском
языках, февраля десятого
для тысяча девятьсот
сорок седьмого года.

In faith whereof the un-
dersigned Plenipotentiaries
have signed the present
Treaty and have affixed
thereto their seals.

Done in the city of Paris
in the Russian, English,
French and Finnish lan-
guages this tenth day of
February, One Thousand
Nine Hundred Forty-Seven.

En foi de quoi, les Pléni-
potentiaires soussignés ont
apposé leurs signatures et
leurs cachets au bas du
présent Traité.

Fait à Paris, le dix février
mil neuf cent quarante-sept,
en langues russe, anglaise,
française et finlandaise.

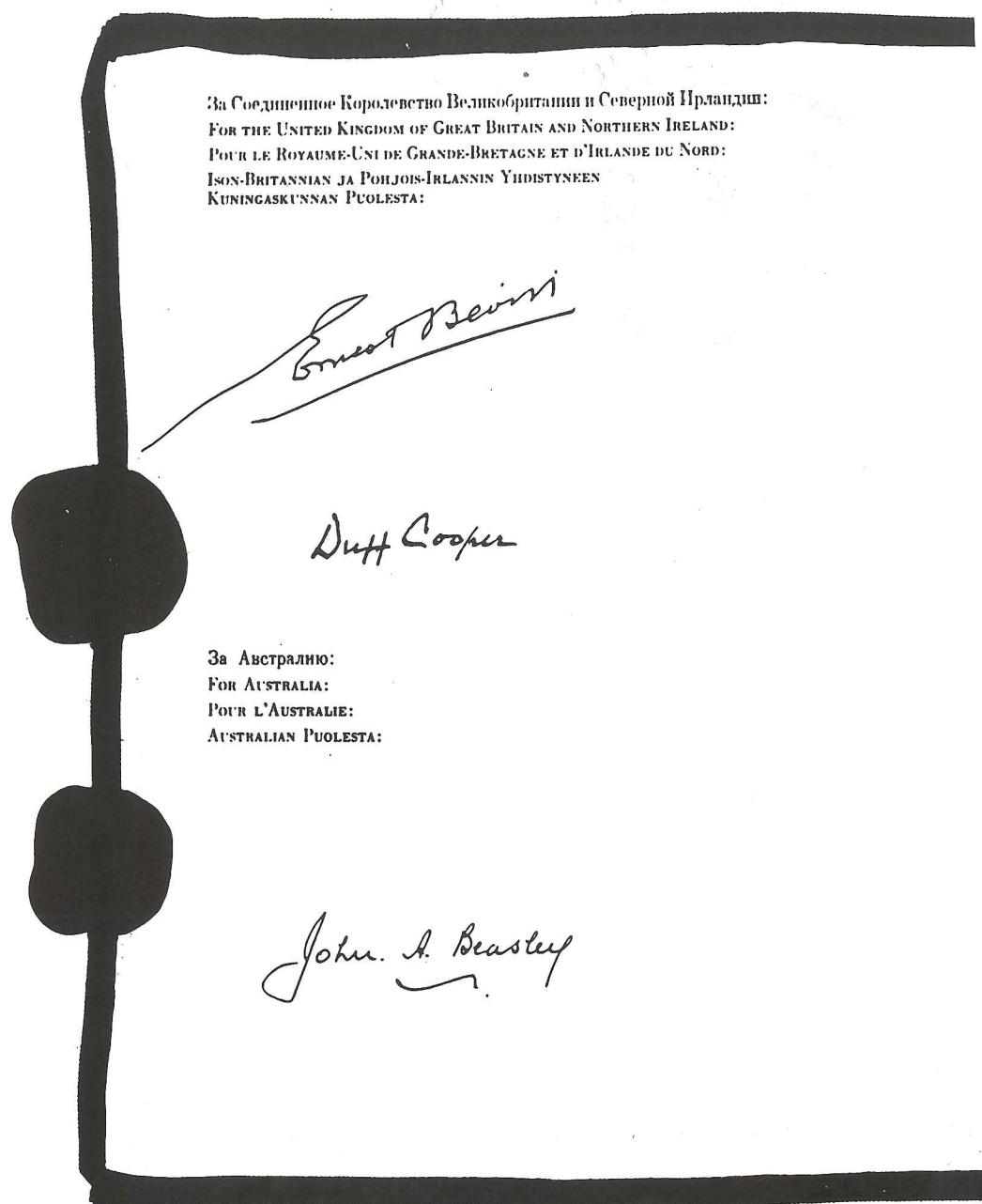
Tämän vakuudeksi alle-
kirjoittaneet täysivaltaiset
edustajat ovat tämän sopi-
muksen allekirjoittaneet ja
sinetellään varustaneet.

Tehtiiin Pariisissa Venä-
jän, Englannin, Ranskan ja
Suomen kielillä, kymmenen-
tenä päivänä helmikuuta
vuonna tuhat yhdeksänsataa
neljäkymmentä seitsemän.

За Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии:
FOR THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND:
POUR LE ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD:
ISON-BRITTANNIAN JA Pohjois-Irlannin YHDISTYNEEN
KUNINGASKUNNAN PUOLESTA:

За Австралию:
FOR AUSTRALIA:
POUR L'AUSTRALIE:
AUSTRALIAN PUOLESTA:

[ii]
[i]

За Белорусскую Советскую Социалистическую Республику:
FOR THE BYELORUSSIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC;
POUR LA REPUBLIQUE SOVIETIQUE SOCIALISTE DE BIELORUSSIE;
VALKO-VENÄJÄN SOSIALISTISEN NEUVOSTOTASAVALLAN PUOLESTA;

Присяжев

За Канаду:
FOR CANADA;
POUR LE CANADA;
KANADAN PUOLESTA;

Ген. Г. Кенн

[iii]

60

За Чехословакию:
FOR CZECHOSLOVAKIA;
POUR LA TCHECOSLOVAQUIE;
TSEKKOSLOVAKIAN PUOLESTA;

Jan Masaryk

H. Clementi

За Индию:
FOR INDIA;
POUR L'INDE;
INTIAN PUOLESTA;

Г. Рамадан

[iv]

61

За Новую Зеландию:
FOR NEW ZEALAND:
POUR LA NOUVELLE-ZELANDE:
UUDEN-SEELANNIN PUOLESTA:

W. J. Jordan

За Украинскую Советскую Социалистическую Республику:
FOR THE UKRAINIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:
POUR LA REPUBLIQUE SOVIETIQUE SOCIALISTE D'UKRAINE:
UKRAINAN SOSIALISTISEN NEVOSTOTASAVALLAN PUOLESTA:

T. Сокін

[v]

62

За Южно-Африканский Союз:
FOR THE UNION OF SOUTH AFRICA:
POUR L'UNION SUD-AFRICaine:
ETELÄ-AFRIKAN UNIONIN PUOLESTA:

W.G. Armstrong

За Финляндию:
FOR FINLAND:
POUR LA FINLANDE:
SUOMEN PUOLESTA:

Carl G. Siebeck

Ольга и Олег

Olga & Oleg

[vi]

63

LETTER FROM THE SOVIET LEGATION TO THE FINNISH GOVERNMENT 1948 ON THE REINSTATEMENT OF TREATIES

Nr. 34.

The Legation in Finland of the Union of Socialist Soviet Republics respectfully announces that, according to article 12 of the peace treaty with Finland, the Government of the USSR has again set in force the following treaties between the USSR and Finland signed before the war:

1. The treaty between the USSR and Finland concerning Åland Islands, signed on 11 October, 1940.
2. The treaty between the RSFSR and Finland concerning the maintaining of principal seaways and arrangement of fishing in the border waters between Russia and Finland, signed on 28 October, 1922.
3. The treaty between the RSFSR and Finland concerning floating of timber in waters flowing from Russia to Finland and vice versa, signed on 28 October, 1922.
4. The treaty between SSSR and Finland concerning amendment of the treaty of 28 October 1922 concerning floating of timber in waters flowing from Russia to Finland and vice versa, signed on 15 October, 1933.

These treaties are thus still in force.

Helsinki, "13" March 1948.

To The Finnish Ministry of Foreign Affairs
Helsinki

Миссия Союза ССР, свидетельствуя свое почтение Министерству Иностранных Дел Финляндии, имеет честь сообщить, что Правительство ССР, на основании статьи 12 Мирного Договора с Финляндией, возобновляет действие следующих договорных документов ССР с Финляндией:

1. Соглашение ССР с Финляндией об Аландских островах от 11 октября 1940 г.

2. Соглашение между РСФСР и Финляндской Республикой о поддержании главного фарватера и о производстве рыбной ловли в пограничных водных системах России и Финляндии от 28 октября 1922 г.

3. Конвенция между РСФСР и Финляндской Республикой о сплаве лесных материалов по водным системам, простирающимся от территории России на территорию Финляндии и наоборот, от 28 октября 1922 г.

4. Конвенция об изменении действующей между ССР и Финляндией Конвенции от 28 октября 1922 г. о сплаве лесных материалов по водным системам, простирающимся от территории ССР на территорию Финляндии и наоборот, от 15 октября 1933 года.

Таким образом, указанные Соглашения и Конвенции сохраняют свою силу.

Хельсинки, "13" марта 1948 г.

ВУ ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ
Члены
Хельсинки.

ПРОТОКОЛ

между Правительством Российской Федерации и
Правительством Финляндской Республики
об инвентаризации договорно-правовой базы
двусторонних российско-финляндских отношений

Правительство Российской Федерации и Правительство Финляндской Республики,

Исходя из того, что Российская Федерация является государством – продолжателем СССР, и

Принимая во внимание итоги состоявшихся в Москве 23–24 апреля 1992 года и в Хельсинки 3–5 июня 1992 года консультаций по инвентаризации договоров и соглашений, заключенных между СССР и Финляндией,

Согласились о нижеследующем:

Договоры и соглашения, содержащиеся в Приложении I к настоящему Протоколу, продолжают действовать между Российской Федерацией и Финляндской Республикой.

Договоры и соглашения, перечисленные в пунктах I и II Приложения 2, юридически еще действуют, но в настоящее время устарели и будут в ближайшем будущем заменены новыми соглашениями.

Соглашение, упомянутое в п.Ш Приложения 2, действует и имеет большое значение в отношениях между обеими странами. Переговоры по повышению эффективности некоторых его положений будут начаты в ближайшее время.

- 2 -

Договоры и соглашения, не упомянутые в Приложениях I и 2, не прекращенные в соответствии с обычными процедурами и не относящиеся к категории межведомственных, считаются выполненными.

Совершено в Хельсинки II июля 1992 года в двух экземплярах, каждый на русском и финском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Российской Федерации

За Правительство
Финляндской Республики

Приложение I

2

ДОГОВОРЫ И СОГЛАШЕНИЯ, ЗАКЛЮЧЕННЫЕ МЕЖДУ СССР И ФИНЛЯНДИЕЙ, ДЕЙСТВУЮЩИЕ В ОТНОШЕНИЯХ МЕЖДУ РОССИЕЙ И ФИНЛЯНДИЕЙ

I. Договоры и соглашения по вопросам территориальной юрисдикции и границ

а) Мирные договоры и договоры и соглашения о границах

1) 12.03.1940 Мирный договор

2) 18.II.1940 Протокол—описание прохождения линии государственной границы

3) 26.IO.1945 Протокол—описание прохождения линии государственной границы между СССР и Финляндией на участке области Печенга (Петсамо)

4) 03.02.1947 Договор о передаче в состав территории Советского Союза части государственной территории Финляндии в районе гидроэлектростанции Янискоски и регулирующей плотины Нискакоски (приложение: описание территории)

5) 07.I2.1947 Протокол—описание государственной границы на участке района гидроэлектростанции Янискоски и регулирующей плотины Нискакоски

б) Договоры и соглашения о разграничении морских пространств

6) 20.05.1965 Соглашение о границах морских вод и континентального шельфа в Финском заливе

7) 05.04.1967 Протокол—описание прохождения линии морской границы между СССР и Финляндской Республикой в Финском заливе к северо-востоку от острова Гогланд (Суурсаари)

8) 05.05.1967

9) 25.02.1980

10) 05.02.1985

с) Другие договоры и соглашения о правах и обязательствах в отношении территории

II) II.10.1940
16.03.1948

12) 27.09.1962

13) II.08.1964
14) 19.I2.1964

15) I7.I2.1965

Соглашение о границе континентального шельфа между Советским Союзом и Финляндией в северо-восточной части Балтийского моря

Соглашение о разграничении районов юрисдикции Советского Союза и Финляндии в области рыболовства в Финском заливе и в северо-восточной части Балтийского моря

Соглашение о разграничении экономической зоны, рыболовной зоны и континентального шельфа в Финском заливе и в северо-восточной части Балтийского моря

Соглашение о разграничении экономической зоны, рыболовной зоны и континентального шельфа в Финском заливе и в северо-восточной части Балтийского моря

Соглашение об Аландских островах
Возобновление действия Соглашения

Договор о передаче в аренду Финляндской Республике советской части Сайменского канала и острова Малый Высоцкий

Протокол к Договору

Протокол—описание прохождения границ арендемых Финляндской Республикой у СССР советской части Сайменского канала и острова Малый Высоцкий, определенных в 1964 году

Соглашение о порядке по уходу, содержанию и восстановлению граничных знаков на арендемых Финляндской Республикой у СССР советской части Сайменского канала и острове Малый Высоцкий

2. Договоры и соглашения о сотрудничестве по конкретным вопросам, входящим в компетенцию разных ведомств

а) Договоры и соглашения в области транспорта

PÖYTÄKIRJA SUOMEN TASAVALLAN HALLITUksen
JA VENÄJÄN FEDERAATION HALLITUSEN VÄLILLÄ
SUOMEN JA VENÄJÄN KAHDENVÄLISTEN SUHTEIDEN SOPIMUSOIKEUDELLISEN
PERUSTAN KARTTOITUKSESTA

Suomen tasavallan hallitus ja Venäjän federaation hallitus,

jotka pitävät lähtökohtanaan sitä, että Venäjän federaatio on SNTL:n jatkajavaltio, ja

jotka ottavat huomioon Moskovassa 23.- 24. huhtikuuta 1992 ja Helsingissä 3.-5. kesäkuuta 1992 pidettyjen, Suomen tasavallan ja SNTL:n välillä tehtyjen sopimusten kartoitusta koskeneiden konsultaatioiden tulokset,

ovat sopineet seuraavasta:

Tämän pöytäkirjan liitteeseen 1 sisältyvät sopimukset ovat edelleen voimassa Suomen tasavallan ja Venäjän federaation välillä.

Liitteen 2 kohdissa I ja II mainitut sopimukset ovat oikeudellisesti edelleen voimassa, mutta niiden sisältö on vanhentunut. Nämä sopimukset korvataan lähiaikoina uusilla sopimuksilla.

Liitteen 2 kohdassa III mainittu sopimus on voimassa ja sillä on suuri merkitys maiden välistä suhteissa. Neuvottelut sen eräiden määräysten tehostamisesta aloitetaan lähiaikoina.

LIITE 1

SUOMEN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLÄ TEHDYT SOPIMUKSET,
JOTKA OVAT VOIMASSA SUOMEN JA VENÄJÄN SUHTEISSA

1. Alueellisen lainkäyttövallan rajaamiseen liittyvät sopimukset

a) Rauhansopimukset ja rajoja koskevat sopimukset

- 1) 1940, 12.3. Rauhansopimus
2) 1940, 18.11. Rajankuauspöytäkirja valtakunnanrajan kulusta
3) 1945, 26.10. Kuvauspöytäkirja Petsamon alueen kohdalla kulkevasta valtakunnan rajasta
4) 1947, 3.2. Sopimus Suomen tasavaltaan kuuluvan Jäniskosken vesivoimalaitoksen ja Niskakosken säännöstelypadon alueen liittämisestä Neuvostoliiton alueeseen ja alueen kuvauspöytäkirja
5) 1947, 7.12. Kuvauspöytäkirja Jäniskosken vesivoimalaitoksen ja Niskakosken säännöstelypadon alueen kohdalla kulkevasta valtakunnan rajasta

b) Merirajoja koskevat sopimusjärjestelyt

- 6) 1965, 20.5. Sopimus merialueiden ja mannermaajalustan rajoista Suomenlahdella
7) 1967, 5.4. Suomen ja SNTL:n välisen merirajan kulusta Suomenlahdella Suursaaren (Gogland) koillispuolella tehty rajankuauspöytäkirja
8) 1967, 5.5. Sopimus mannermaajalustan rajasta Suomen ja Neuvostoliiton välillä Itämeren koillisosassa
9) 1980, 25.2. Sopimus Suomen ja Neuvostoliiton lankäyttövallan alueiden rajaamisesta kalastuksen alalla Suomenlahdella ja Itämeren koillisosassa

10) 1985, 5.2. Sopimus talousvyöhykkeen, kalastusvyöhykkeen ja mannerjalustan rajaamisesta Suomenlahdella ja Itämeren koillisosassa

c) Muita alueeseen kohdistuvia oikeuksia ja velvoitteita koskevat sopimukset

- 11) 1940, 11.10. Sopimus Ahvenanmaan saarista
1948, 16.3. Sopimuksen uudelleen voimaansaattaminen

PROTOCOL BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND CONCERNING
INVENTORY OF THE JUDICIARY BASIS FOR THE BILATERAL RELATIONS
BETWEEN FINLAND AND RUSSIA

The Government of the Russian Federation and the Government of the Republic of Finland, have

starting from the consideration that the Russian Federation is the successor state of USSR,

and considering the results of the consultations held in Moscow on 23-24 April 1992 and in Helsinki 3-5 June 1992 concerning inventory of the treaties between the Republic of Finland and SSSR,

agreed as follows:

Those treaties which are included in Appendix I to this protocol are still in force between the Republic of Finland and the Russian Federation.

Done at Helsinki on 11 July 1992 as two identical copies; one in Russian and one in Finnish.

On behalf of the Government
of the Russian federation

A. Kozarev

On behalf of the Government of the Republic of Finland

Paavo Värvnen

APPENDIX I

TREATIES BETWEEN USSR AND FINLAND WHICH ARE IN FORCE BETWEEN RUSSIA AND FINLAND

- 11) 11 Oct. 1940 Treaty concerning Aland Islands
16 March 1948 Treaty concerning the renewed setting in force
of the treaty

TILLÄGG TILL DEL 1.

Wienkonventionen 23 augusti 1978 om statssuccession beträffande fördrag

(FN-dokument A/CONF.80/31)

APPENDIX TO PART 1.

Vienna Convention on Succession of States in Respect of Treaties

(UN Document A/CONF.80/32)

VIENNA CONVENTION
ON SUCCESSION OF STATES
IN RESPECT OF TREATIES
(Document A/CONF.80/31*)

* Incorporating document A/CONF.80/31/Corr.2.

The States Parties to the present Convention,

Considering the profound transformation of the international community brought about by the decolonization process,

Considering also that other factors may lead to cases of succession of States in the future,

Convinced, in these circumstances, of the need for the codification and progressive development of the rules relating to succession of States in respect of treaties as a means for ensuring greater juridical security in international relations,

Noting that the principles of free consent, good faith and *pacta sunt servanda* are universally recognized,

Emphasizing that the consistent observance of general multilateral treaties which deal with the codification and progressive development of international law and those the object and purpose of which are of interest to the international community as a whole is of special importance for the strengthening of peace and international co-operation,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, such as the principles of the equal rights and self-determination of peoples, of the sovereign equality and independence of all States, of non-interference in the domestic affairs of States, of the prohibition of the threat or use of force, and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Recalling that respect for the territorial integrity and political independence of any State is required by the Charter of the United Nations,

Bearing in mind the provisions of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Bearing also in mind article 73 of that Convention,

Affirming that questions of the law of treaties other than those that may arise from a succession of States are governed by the relevant rules of international law, including those rules of customary international law which are embodied in the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Affirming that the rules of customary international law will continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

Part I. General provisions

Article 1. Scope of the present Convention

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of treaties between States.

Article 2. Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

(a) "treaty" means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;

(b) "succession of States" means the replacement of one State by another in the responsibility for the international relations of territory;

(c) "predecessor State" means the State which has been replaced by another State on the occurrence of a succession of States;

(d) "successor State" means the State which has replaced another State on the occurrence of a succession of States;

(e) "date of the succession of States" means the date upon which the successor State replaced the predecessor State in the responsibility for the international relations of the territory to which the succession of States relates;

(f) "newly independent State" means a successor State the territory of which immediately before the date of the succession of States was a dependent territory for the international relations of which the predecessor was responsible;

(g) "notification of succession" means in relation to a multilateral treaty any notification, however phrased or named, made by a successor State expressing its consent to be considered as bound by the treaty;

(h) "full powers" means in relation to a notification of succession or any other notification under the present Convention a document emanating from the competent authority of a State designating a person or persons to represent the State for communicating the notification of succession or, as the case may be, the notification;

(i) "ratification", "acceptance" and "approval" mean in each case the international act so named whereby a State establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

(j) "reservation" means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty or when making a notification of succession to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their application to that State;

(k) "contracting State" means a State which has consented to be bound by the treaty, whether or not the treaty has entered into force;

(l) "party" means a State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force;

(m) "other State party" means in relation to a successor State any party, other than the predecessor State, to a treaty in force at the date of a succession of States in respect of the territory to which that succession of States relates;

(n) "international organization" means an inter-governmental organization.

2. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in the internal law of any State.

Article 3. Cases not within the scope of the present Convention

The fact that the present Convention does not apply to the effects of a succession of States in respect of international agreements concluded between States and other subjects of international law or in respect of international agreements not in written form shall not affect:

(a) the application to such cases of any of the rules set forth in the present Convention to which they are subject under international law independently of the Convention;

(b) the application as between States of the present Convention to the effects of a succession of States in respect of international agreements to which other subjects of international law are also parties.

Article 4. Treaties constituting international organizations and treaties adopted within an international organization

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of:

(a) any treaty which is the constituent instrument of an international organization without prejudice to the rules concerning acquisition of membership and without prejudice to any other relevant rules of the organization;

(b) any treaty adopted within an international organization without prejudice to any relevant rules of the organization.

Article 5. Obligations imposed by international law independently of a treaty

The fact that a treaty is not considered to be in force in respect of a State by virtue of the application of the present Convention shall not in any way impair the duty of that State to fulfil any obligation embodied in the treaty to which it is subject under international law independently of the treaty.

Article 6. Cases of succession of States covered by the present Convention

The present Convention applies only to the effects of a succession of States occurring in conformity with international law and, in particular, the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 7. Temporal application of the present Convention

1. Without prejudice to the application of any of the rules set forth in the present Convention to which the effects of a succession of States would be subject under international law independently of the Convention, the Convention applies only in respect of a succession of States which has occurred after the entry into force of the Convention except as may be otherwise agreed.

2. A successor State may, at the time of expressing its consent to be bound by the present convention or at any time thereafter, make a declaration that it will apply the provisions of the Convention in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other contracting State or State Party to the Convention which makes a declaration accepting the declaration of the successor State. Upon the entry into force of the Convention as between the States making the declarations or upon the making of the declaration of acceptance, whichever occurs later, the provisions of the Convention shall apply to the effects of the succession of States as from the date of that succession of States.

3. A successor State may at the time of signing or of expressing its consent to be bound by the present Convention make a declaration that it will apply the provisions of the Convention provisionally in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other signatory or contracting State which makes a declaration accepting the declaration of the successor State; upon the making of the declaration of acceptance, those provisions shall apply provisionally to the effects of the succession of States as between those two States as from the date of that succession of States.

4. Any declaration made in accordance with paragraph 2 or 3 shall be contained in a written notification communicated to the depositary, who shall inform the Parties and the States entitled to become Parties to the present Convention of the communication to him of that notification and of its terms.

Article 8. Agreements for the devolution of treaty obligations or rights from a predecessor State to a successor State

1. The obligations or rights of a predecessor State under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State towards other States parties to those treaties by reason only of the fact that the predecessor State and the successor State have concluded an agreement providing that such obligations or rights shall devolve upon the successor State.

2. Notwithstanding the conclusion of such an agreement, the effects of a succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 9. Unilateral declaration by a successor State regarding treaties of the predecessor State

1. Obligations or rights under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State or of other States parties to those treaties by reason only of the fact that the successor State has made a unilateral declaration providing for the continuance in force of the treaties in respect of its territory.

2. In such a case, the effects of the succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 10. Treaties providing for the participation of a successor State

1. When a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall have the option to consider itself a party to the treaty, it may notify its succession in respect of the treaty in conformity with the provisions of the treaty or, failing any such provisions, in conformity with the provisions of the present Convention.

2. If a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall be considered as a party to the treaty, that provision takes effect as such only if the successor State expressly accepts in writing to be so considered.

3. In cases falling under paragraph 1 or 2, a successor State which establishes its consent to be a party to the treaty is considered as a party from the date of the succession of States unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed.

Article 11. Boundary régimes

A succession of States does not as such affect:

- (a) a boundary established by a treaty; or
- (b) obligations and rights established by a treaty and relating to the régime of a boundary.

Article 12. Other territorial régimes

1. A succession of States does not as such affect:

(a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question;

(b) rights established by a treaty for the benefit of any territory and relating to the use, or to restrictions upon the use, of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question.

2. A succession of States does not as such affect:

(a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and considered as attaching to that territory;

(b) rights established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and relating to the use of

- any territory, or to restrictions upon its use, and considered as attaching to that territory.

3. The provisions of the present article do not apply to treaty obligations of the predecessor State providing for the establishment of foreign military bases on the territory to which the succession of States relates.

Article 13. The present Convention and permanent sovereignty over natural wealth and resources

Nothing in the present Convention shall affect the principles of international law affirming the permanent sovereignty of every people and every State over its natural wealth and resources.

Article 14. Questions relating to the validity of a treaty

Nothing in the present Convention shall be considered as prejudging in any respect any question relating to the validity of a treaty.

Part II. Succession in respect of part of territory

Article 15. Succession in respect of part of territory

When part of the territory of a State, or when any territory for the international relations of which a State is responsible, not being part of the territory of that State, becomes part of the territory of another State:

(a) treaties of the predecessor State cease to be in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States; and

(b) treaties of the successor State are in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States, unless it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty to that territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Part III. Newly independent States

SECTION 1. GENERAL RULE

Article 16. Position in respect of the treaties of the predecessor State

A newly independent State is not bound to maintain in force, or to become a party to, any treaty by reason only of the fact that at the date of the succession of States the treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

SECTION 2. MULTILATERAL TREATIES

Article 17. Participation in treaties in force at the date of the succession of States

1. Subject to paragraphs 2 and 3, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its

status as a party to any multilateral treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties, the newly independent State may establish its status as a party to the treaty only with such consent.

Article 18. Participation in treaties not in force at the date of the succession of States

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with such consent.

5. When a treaty provides that a specified number of contracting States shall be necessary for its entry into force, a newly independent State which establishes its status as a contracting State to the treaty under paragraph 1 shall be counted as a contracting State for the purpose of that provision unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established.

Article 19. Participation in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 3 and 4, if before the date of the succession of States the predecessor State signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or

approval and by the signature intended that the treaty should extend to the territory to which the succession of States relates, the newly independent State may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. For the purpose of paragraph 1, unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, the signature by the predecessor State of a treaty is considered to express the intention that the treaty should extend to the entire territory for the international relations of which the predecessor State was responsible.

3. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may become a party or a contracting State to the treaty only with such consent.

Article 20. Reservations

1. When a newly independent State establishes its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty by a notification of succession under article 17 or 18, it shall be considered as maintaining any reservation to that treaty which was applicable at the date of the succession of States in respect of the territory to which the succession of States relates unless, when making the notification of succession, it expresses a contrary intention or formulates a reservation which relates to the same subject-matter as that reservation.

2. When making a notification of succession establishing its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty under article 17 or 18, a newly independent State may formulate a reservation unless the reservation is one the formulation of which would be excluded by the provisions of subparagraph (a), (b) or (c) of article 19 of the Vienna Convention on the Law of Treaties.

3. When a newly independent State formulates a reservation in conformity with paragraph 2, the rules set out in articles 20 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties apply in respect of that reservation.

Article 21. Consent to be bound by part of a treaty and choice between differing provisions

1. When making a notification of succession under article 17 or 18 establishing its status as a party or contracting State to a multilateral treaty, a newly independent State may, if the treaty so permits, express its consent to be bound by part of the treaty or make a choice between differing provisions under the conditions laid down in the treaty for expressing such consent or making such choice.

2. A newly independent State may also exercise, under the same conditions as the other parties or contracting States, any right provided for in the treaty to withdraw or modify any consent expressed or choice made by itself or by the predecessor State in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. If the newly independent State does not in conformity with paragraph 1 express its consent or make a choice, or in conformity with paragraph 2 withdraw or modify the consent or choice of the predecessor State, it shall be considered as maintaining:

(a) the consent of the predecessor State, in conformity with the treaty, to be bound, in respect of the territory to which the succession of States relates, by part of that treaty; or

(b) the choice of the predecessor State, in conformity with the treaty, between differing provisions in the application of the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

Article 22. Notification of succession

1. A notification of succession in respect of a multilateral treaty under article 17 or 18 shall be made in writing.

2. If the notification of succession is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification of succession shall:

(a) be transmitted by the newly independent State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;

(b) be considered to be made by the newly independent State on the date on which it is received by the depositary, or, if there is no depositary on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification of succession or any communication made in connection therewith by the newly independent State.

5. Subject to the provisions of the treaty, the notification of succession or the communication made in connection therewith shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

Article 23. Effects of a notification of succession

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 17 or article 18, paragraph 2, shall be considered a party to the treaty from the date of the succession of States or from the date of entry into force of the treaty, whichever is the later date.

2. Nevertheless, the operation of the treaty shall be considered as suspended as between the newly independent State and the other parties to the treaty until the date of making of the notification of succession except in so far as that treaty may be applied provisionally in accordance with article 27 or as may be otherwise agreed.

3. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 18, paragraph 1, shall be considered a contracting State to the treaty from the date on which the notification of succession is made.

SECTION 3. BILATERAL TREATIES

Article 24. Conditions under which a treaty is considered as being in force in the case of a succession of States

1. A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as being in force between a newly independent State and the other State party when:

(a) they expressly so agree; or

(b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

2. A treaty considered as being in force under paragraph 1 applies in the relations between the newly independent State and the other State party from the date of the succession of States, unless a different intention appears from their agreement or is otherwise established.

Article 25. The position as between the predecessor State and the newly independent State

A treaty which under article 24 is considered as being in force between a newly independent State and the other State party is not by reason only of that fact to be considered as being in force also in the relations between the predecessor State and the newly independent State.

Article 26. Termination, suspension of operation or amendment of the treaty as between the predecessor State and the other State party

1. When under article 24 a treaty is considered as being in force between a newly independent State and the other State party, the treaty:

(a) does not cease to be in force between them by reason only of the fact that it has subsequently been terminated as between the predecessor State and the other State party;

(b) is not suspended in operation as between them by reason only of the fact that it has subsequently been suspended in operation as between the predecessor State and the other State party;

(c) is not amended as between them by reason only of the fact that it has subsequently been amended as between the predecessor State and the other State party.

2. The fact that a treaty has been terminated or, as the case may be, suspended in operation as between the

predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the treaty from being considered to be in force or, as the case may be, in operation as between the newly independent State and the other State party if it is established in accordance with article 24 that they so agreed.

3. The fact that a treaty has been amended as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the unamended treaty from being considered to be in force under article 24 as between the newly independent State and the other State party, unless it is established that they intended the treaty as amended to apply between them.

SECTION 4. PROVISIONAL APPLICATION

Article 27. Multilateral treaties

1. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any party which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

2. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the parties to such provisional application is required.

3. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty not yet in force was being applied provisionally in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should continue to be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any contracting State which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

4. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the contracting States to such continued provisional application is required.

5. Paragraphs 1 to 4 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 28. Bilateral treaties

A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force or was being provisionally applied in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as applying provisionally between the newly independent State and the other State concerned when:

- (a) they expressly so agree; or
- (b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

Article 29. Termination of provisional application

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 may be terminated:

(a) by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the party or contracting State provisionally applying the treaty and the expiration of the notice; or

(b) in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, by reasonable notice of termination given by the newly independent State or all of the parties or, as the case may be, all of the contracting States and the expiration of the notice.

2. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a bilateral treaty under article 28 may be terminated by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the other State concerned and the expiration of the notice.

3. Unless the treaty provides for a shorter period of its termination or it is otherwise agreed, reasonable notice of termination shall be twelve months' notice from the date on which it is received by the other State or States provisionally applying the treaty.

4. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 shall be terminated if the newly independent State gives notice of its intention not to become a party to the treaty.

SECTION 5. NEWLY INDEPENDENT STATES FORMED FROM TWO OR MORE TERRITORIES

Article 30. Newly independent States formed from two or more territories

1. Articles 16 to 29 apply in the case of a newly independent State formed from two or more territories.

2. When a newly independent State formed from two or more territories is considered as or becomes a party to a treaty by virtue of article 17, 18 or 24 and at the date of the succession of States the treaty was in force, or consent to be bound had been given, in respect of one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of that State unless:

(a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;

(b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the notification of succession is restricted to the territory in respect of which the treaty was in force at the date of the

Vienna Convention on Succession of States in Respect of Treaties

succession of States, or in respect of which consent to be bound by the treaty had been given prior to that date;

(c) in the case of a multilateral treaty falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree; or

(d) in the case of a bilateral treaty, the newly independent State and the other State concerned otherwise agree.

3. When a newly independent State formed from two or more territories becomes a party to a multilateral treaty under article 19 and by the signature or signatures of the predecessor State or States it had been intended that the treaty should extend to one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of the newly independent State unless:

(a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;

(b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 19, paragraph 4, the ratification, acceptance or approval of the treaty is restricted to the territory or territories to which it was intended that the treaty should extend; or

(c) in the case of a multilateral treaty falling under article 19, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree.

Part IV. Uniting and separation of States

Article 31. Effects of a uniting of States in respect of treaties in force at the date of the succession of States

1. When two or more States unite and so form one successor State, any treaty in force at the date of the succession of States in respect of any of them continues in force in respect of the successor State unless:

(a) the successor State and the other State party or States parties otherwise agree; or

(b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

2. Any treaty continuing in force in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of State unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State makes a notification that the treaty shall apply in respect of its entire territory;

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

6. Paragraph 5 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose

of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 33. Effects of a uniting of States in respect of treaties signed by a predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States one of the predecessor States had signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval, a successor State falling under article 31 may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

4. Any treaty to which the successor State becomes a party or a contracting State in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was signed by one of the predecessor States unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State when ratifying, accepting or approving the treaty gives notice that the treaty shall apply in respect of its entire territory;

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

5. Paragraph 4 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 34. Succession of States in cases of separation of parts of a State

1. When a part or parts of the territory of a State separate to form one or more States, whether or not the predecessor State continues to exist:

(a) any treaty in force at the date of the succession of States in respect of the entire territory of the predecessor State continues in force in respect of each successor State so formed;

(b) any treaty in force at the date of the succession of States in respect only of that part of the territory of the predecessor State which has become a successor State continues in force in respect of that successor State alone.

2. Paragraph 1 does not apply if:

(a) the States concerned otherwise agree; or

(b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 35. Position of a State continues after separation of part of its territory

When, after separation of any part of the territory of a State, the predecessor State continues to exist, any treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the predecessor State continues in force in respect of its remaining territory unless:

(a) the States concerned otherwise agree;

(b) it is established that the treaty related only to the territory which has separated from the predecessor State; or

(c) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the predecessor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 36. Participation in treaties not in force at the date of the succession of States in cases of separation of parts of a State

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at that date the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 37. Participation in cases of separation of parts of a State in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States the predecessor State had signed

a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and the treaty, if it had been in force at that date, would have applied in respect of the territory to which the succession of States relates, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 38. Notifications

1. Any notification under articles 31, 32 or 36 shall be made in writing.

2. If the notification is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification shall:

(a) be transmitted by the successor State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;

(b) be considered to be made by the successor State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification or any communication made in connection therewith by the successor State.

5. Subject to the provisions of the treaty, such notification or communication shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

Part V. Miscellaneous provisions

Article 39. Cases of State responsibility and outbreak of hostilities

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to the effects of a succession of States in respect of a treaty from the international responsibility of a State or from the outbreak of hostilities between States.

Article 40. Cases of military occupation

The provisions of the present Convention shall not prejudge any question that may arise in regard to a treaty from the military occupation of a territory.

Part VI. Settlement of disputes

Article 41. Consultation and negotiation

If a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they shall, upon the request of any of them, seek to resolve it by a process of consultation and negotiation.

Article 42. Conciliation

If the dispute is not resolved within six months of the date on which the request referred to in article 41 has been made, any party to the dispute may submit it to the conciliation procedure specified in the Annex to the present Convention by submitting a request to that effect to the Secretary-General of the United Nations and informing the other party or parties to the dispute of the request.

Article 43. Judicial settlement and arbitration

Any State at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto or at any time thereafter, may, by notification to the depositary, declare that, where a dispute has not been resolved by the application of the procedures referred to in articles 41 and 42, that dispute may be submitted for a decision to the International Court of Justice by a written application of any party to the dispute, or in the alternative to arbitration, provided that the other party to the dispute has made a like declaration.

Article 44. Settlement by common consent

Notwithstanding articles 41, 42 and 43, if a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they may by common consent agree to submit it to the International Court of Justice, or to arbitration, or to any other appropriate procedure for the settlement of disputes.

Article 45. Other provisions in force for the settlement of disputes

Nothing in articles 41 to 44 shall affect the rights or obligations of the Parties to the present Convention under any provisions in force binding them with regard to the settlement of disputes.

Part VII. Final provisions

Article 46. Signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 28 February 1979 at the Federal Ministry

for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 31 August 1979, at United Nations Headquarters in New York.

Article 47. Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 48. Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 49. Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 50. Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention,

DONE at Vienna, this twenty-third day of August, one thousand nine hundred and seventy-eight.

ANNEX

1. A list of conciliators consisting of qualified jurists shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. To this end, every State which is a Member of the United Nations or a Party to the present Convention shall be invited to nominate two conciliators, and the names of the persons so nominated shall constitute the list. The term of a conciliator, including that of any conciliator nominated to fill a casual vacancy, shall be five years and may be renewed. A conciliator whose term expires shall continue to fulfil any function for which he shall have been chosen under the following paragraph.

2. When a request has been made to the Secretary-General under article 42, the Secretary-General shall bring the dispute before a conciliation commission constituted as follows:

The State or States constituting one of the parties to the dispute shall appoint:

(a) one conciliator of the nationality of that State or of one of those States, who may or may not be chosen from the list referred to in paragraph 1; and

(b) one conciliator not of the nationality of that State or of any of those States, who shall be chosen from the list.

The State or States constituting the other party to the dispute shall appoint two conciliators in the same way. The four conciliators chosen by the parties shall be appointed within sixty days following the date on which the Secretary-General receives the request.

The four conciliators shall, within sixty days following the date of the appointment of the last of them, appoint a fifth conciliator chosen from the list, who shall be chairman.

If the appointment of the Chairman or of any of the other conciliators has not been made within the period prescribed above for such appointment, it shall be made by the Secretary-General

within sixty days following the expiry of that period. The appointment of the Chairman may be made by the Secretary-General either from the list or from the membership of the International Law Commission. Any of the periods within which appointments must be made may be extended by agreement between the parties to the dispute.

Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

3. The Conciliation Commission shall decide its own procedure. The Commission, with the consent of the parties to the dispute, may invite any Party to the present Convention to submit to it its views orally or in writing. Decisions and recommendations of the Commission shall be made by a majority vote of the five members.

4. The Commission may draw the attention of the parties to the dispute to any measures which might facilitate an amicable settlement.

5. The Commission shall hear the parties, examine the claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement of the dispute.

6. The Commission shall report within twelve months of its constitution. Its report shall be deposited with the Secretary-General and transmitted to the parties to the dispute. The report of the Commission, including any conclusions stated therein regarding the facts or questions of law, shall not be binding upon the parties and it shall have no other character than that of recommendations submitted for the consideration of the parties in order to facilitate an amicable settlement of the dispute.

7. The Secretary-General shall provide the Commission with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Commission shall be borne by the United Nations.

DEL 2.

ÖVERSÄTTNINGAR TILL SVENSKA.

PART 2.

TRANSLATIONS INTO SWEDISH.

KONVENTIONEN 1856 OM DEMILITARISERING AV ÅLANDSÖARNA.
(Samtida översättning, Helsingfors hos J. Simelii arvingar, 1856)

I Guds den Allsmäktiges namn!

Hans Majestät Kejsaren av Ryssland, Hans Majestät Fransmännens Kejsare och Hennes Majestät Drottningen av förenade Konungariket Storbritannien och Irland, önskande att till Östersjön utsträcka den emellan Dem så lyckligen återställda enigheten i Orienten, samt därigenom betrygga den allmänna fredens välgärningar, hava beslutat att ingå en konvention och i sådant ändamål till fullmäktige utnämnt:

Hans majestät Kejsaren av Ryssland: Greve Alexis Orloff, Dess General-Adjutant, General av Kavalleriet, Kommenderande det Kejserliga Högvärteret, Ledamot av Rikskonseljen och Minister-Kommittén, hugnad med Deras Majestäters Kejsar Nicolai den I:s Storvördigst i åminnelse och Kejsar Alexander II:dres porträtter i briljanter; Riddare av S:t Andræ orden med briljanter och alla Ryska ordnar; Storkors av Österrikiske S:t Stephans orden i första klassen; Preussiska Svarta Örns orden med briljanter; Sardiniske Annuciade orden, m. fl. utländska ordnar; och

Baron Filip Brunnow, Dess Geheime-Råd, Utomordentligt Sändebud och fullmyndig Minister vid Tyska Förbundet och hos Hans Kongl. Höghet Storhertigen av Hessen; Riddare av S:t Wladimirs ordens 1:sta klass, S:t Alexander Newsky orden med briljanter; Vita örns orden; St Anne och S:t Stanislai ordens 1:sta klass; Storkors av Preussiska Röda örns orden i 1:sta klassen; Kommendör av Österrikiske S:t Stephans orden, m.fl. utländska ordnar;

Hans Majestät Fransmännens kejsare: Greve Alexander Colonna-Walewski, Senator i Kejsaredömet, Stor-officer av Kejserliga Heders-Legionen, Riddare av Serafimer orden, Storkors av S:t Mauriti och Lazari orden, prydd med Kejsarl. Medjidii orden i 1:sta klassen, m.m.; Dess Minister-Stats-Sekreterare för utrikes ärenderne; och

Baron Frans Adolf Bourquenay, Storkors av Kejserliga Hederslegionen och av Österrikiska Leopolds orden, prydd med Sultanens porträtt i briljanter, m.m.; Dess Utomordentlige Sändebud och fullmyndige Minister hos Hans Kejserliga Kongl. Apostoliska Majestät;

Hennes Majestät Drottningen av förenade Konungariket Storbritannien och Irland: den hedervärde Greven Georg Wilhelm Fredrik Clarendon,

Baron Hyde-Hindon, Pair av förenade Konungariket, Ledamot i Hennes Majestäts Hemliga Råd, Riddare av den ädla Strumpebands orden och Storkors-Riddare av den högt ansedda Bath orden, Hennes Majestäts Förste Statssekreterare för utrikes ärendene; och

den hedervärde Baronen Henrik Richard Carl Cowley, Pair i det förenade Konungariket, Ledamot i Hennes Majestäts Hemliga Råd, Storkors-Riddare av den högt ansedda Bath orden; Hennes Majestäts utomordentlige och fullmyndige Ambassadör hos Hans Majestät Fransmännens Kejsare;

vilka, sedan de utväxlat sina i god och giltig form befunna fullmakter, överenskommit om följande stadganden:

Artikel 1.

Hans Majestät Kejsaren av Ryssland, för att gå deras Majestäters Fransmännens Kejsares och Drottningens av förenade Konungariket Storbritannien och Irland uttryckta önskan till mötes, förklrar, att de Åländska örner icke skola befästas samt att där varken skall underhållas eller grundläggas något militär- eller marin-etablissement.

Artikel 2.

Närvarande Konvention, bifogad den i Paris i dag undertecknade allmänna traktaten, skall ratificeras och ratifikationerna utväxlas inom utgången av fyra veckor eller förr, om sig göra läter.

Till bekräftelse härå hava de respektive plenipotentiärerne undertecknat densamma samt vidfogat sina sköldemärken.

Avslutad i Paris den 30 Mars år 1856.

Clarendon
Cowley
A. Walewski
Bourquenay
Orloff
Brunnow

NATIONERNAS FÖRBUNDS RÅDS PROTOKOLL 24 JUNI 1921
INNEFATTANDE ÅLANDSBESLUTET

PROTOKOLL FÖRT VID NATIONERNAS FÖRBUNDS RÅDS FJORTONDE
MÖTE DEN 24 JUNI 1921

Samtliga rådsmedlemmar jämte generalsekreteraren var närvarande.

Hr BRANTING, som representerar Sverige, och Hr ENCKELL, som representerar Finland, tog plats vid konferensbordet.

Greve ISHII ombad Hr Larnaude att läsa upp Juristkommissionens svar på den fråga som Rådet vid sitt förmiddagsmöte 24 juni 1921 beslutat ställa till den på anhållan av Hr. Branting.

Hr. LARNAUDE läste upp kommissionens svar som följer: -

"Undertecknade jurister, Hr. Larnaude, Dekanus för juridiska fakulteten i Paris, Professor i allmän offentlig rätt vid samma fakultet, och Hr. Struycken, Geheimeråd i Konungariket Nederländerna, har av Nationernas Förbunds Råd ställts följande fråga: Har rapportörerna framlagt nytt bevismaterial som förändrar Er åsikt beträffande Finlands överhöghet över Ålandsöarna 1917? och har, efter att ha studerat sagda fråga, överenskommit att svara: *Nej*.

"Det bör påpekas, att Hr. Max Huber, Juridisk rådgivare till det schweiziska politiska departementet, vilken även var medlem av den internationella tremanna juristkommission som av Nationernas Förbunds Råd fått uppdraget att överväga Ålandsfrågans juridiska aspekt, var frånvarande och sålunda inte kunde meddela sin åsikt.

"Genève, 24 juni 1921.

(Signerat) F. LARNAUDE
 A. STRUYCKEN."

Hr. BRANTING yttrade att den svenska delegationens åsikt, vilken omfattats av Rådet i september 1920, alltid hade sammanfallit med juristernas. Följaktligen stode det Rådet helt fritt att förutsättningslöst förverkliga Ålandsöarnas befolknings önskemål om en folkomröstning.

Hr. BRANTING uppläste därefter följande deklaration:

"Vid mötet denna morgon ställde Hr. Fisher frågan huruvida Sveriges delegation, med eller utan medverkan av en medlem av Rådet, och alltid med full frihet beträffande Ålandsfrågan som helhet, vore benägen att underhandla med Finlands delegation beträffande de garantier som

rapportörerna föreslagit.

"Som svar härpå har jag äran meddela, att Sveriges delegation - fortfarande med mycket allvarlig tvekan beträffande möjligheterna att finna effektiva garantier för bevarandet av Ålandsöarnas befolknings svenska kultur och nationalitet på basen av Hr. Fishers förslag - finner att den inte bör avvisa Hr. Fishers förslag, men dock fasthålla vid nyss nämnda villkor, och för att inte lämna någonting o gjort som kunde främja ålänningarnas intressen.

Hr. ENCKELL förklarade att Finlands regering önskar avgöra frågan så snart som möjligt. Den vore redo att samarbeta med Rådet, antingen vid en plenarsession eller också i en kommitté, för att förbereda en slutlig lösning.

Sedan representanterna för Sverige och Finland nu accepterat förslaget att en rådsmedlem skulle biträda dem vid deras förhandlingar, föreslog Hr. FISHER att denne medlem skulle vara Hr. Hymans.

Hr. HANOTAUX understödde detta förslag, vilket antogs av Rådet.

Hr. HYMANS accepterade med tvekan sina kollegers beslut, ehuru han fruktade att uppgiften skulle innebära avsevärt tilläggsarbete, eftersom han redan arbetade med handläggningen av den polsk-litauiska tvisten.

Hr. FISHER hoppades att arbetet inte skulle bli så svårt som Hr. Hymans fruktade. Diskussionen skulle endast gälla frågan om vilka garantier som skulle ges till Ålandsöarnas invånare, och inte beröra frågan om suveränitet eller neutralisering. Rapportörernas slutsatser skulle ange diskussionens riktlinjer. Man kunde hoppas på en snabb lösning av garantifrågan. Om det skulle visa sig omöjligt att nå en sådan överenskommelse, skulle Rådet självt eftersträva att lägga fram garantierna.

Han föreslog att sammanträdet skulle ajourneras till 6.30 e.m. på det att de allmänna slutsatser som uppnåtts i Ålandsfrågan kunde läggas fram. De särskilda svårigheterna beträffande garantierna kunde diskuteras senare mellan de två parterna i närvavo av Hr. Hymans.

På Rådets vägnar bad greve ISHII Hr. Fisher att för detsamma framlägga ett resolutionsförslag då mötet återupptas.

Hr. BRANTING yttrade att det enligt hans åsikt vore att föredraga att Rådet inte skulle ge sina slutsatser en alltför exakt formulering innan diskussionerna under Hr. Hymans ordförandeskap hade ägt rum. Eventuellt skulle det vara lättare att nå enighet i vissa punkter ifall de allmänna riktlinjerna inte skulle definieras exaktare än nu är fallet.

Hr. FISHER instämde med hr. Branting i att Rådet skulle vinnlägga sig om att inte ge sin deklaration en alltför formell natur. Garantifrågan hade ännu inte studerats, och detta måste ha skett innan Rådet kunde verkställa sin uppfattning om neutraliseringen. Dagens rådsbeslut skulle

inte vara överhövan exakt, men det vore fördelaktigt att publicera det för att undvika spridning av påståenden som baseras på bristfällig information.

Hr. HANOTAUX ansåg också att stora fördelar skulle vinnas av att definiera Rådets allmänna uppfattning. Detta skulle på intet sätt störa en särskild debatt om garantifrågan.

Hr. BRANTING påminde Rådet om att han sedan diskussionens början hade framlagt bestämda reservationer mot det föreslagna beslutet, och att han förbehöll sig alla sina rättigheter i detta avseende. Han hade också framlagt reservationer i den nuvarande frågan, särskilt beträffande garantierna och neutraliseringen.

Sammanträdet ajournerades.

Sammanträdet återupptogs kl. 7.

Greve ISHII uppmanade Hr. Fisher att uppläsa de resolutionsförslag han uppgjort.

Hr. FISHER påminde Rådet om att han föregående dag framlagt vissa fundamentala principer rörande Ålandsfrågan. Idag hade dessa allmänna idéer enhälligt godkänts av Rådet, givetvis med undantag av de två parterna i tvisten.

Hr. FISHER uppläste därefter följande resolutionsförslag:

"Vid sitt möte den 24 juni 1921, med beaktande av att båda de av Ålandsöarnas öde intresserade parterna gått med på att Nationernas Förbunds Råd skulle utses att åstadkomma en lösning på de svårigheter som uppstått, och av att de förklarat sig villiga att ställa sig Rådets beslut till efterrättelse;

"Efter att ha övervägt juristkommissionens rapport med hänsyn till framlagda slutsatser beträffande kompetensfrågan samt Rådets beslut av den 20 september 1920 vari Rådet tillerkände sig denna kompetens;

"Och efter att tagit kännedom om alla de geografiska, etniska, politiska, ekonomiska och militära överväganden som framlagts i memorandum av de rapportörer, vilka på anmodan av Nationernas Förbund företagit en ingående undersökning;

"Men sedan Rådet å andra sidan insett önskvärden av en lösning som innebär maximal säkerhet både för öarnas befolkning och de berörda parterna;

"Besluter rådet:

"1. Suveräniteten över Ålandsöarna erkännes tillhöra Finland;

"2. Likväl kan världsfreden, de framtida goda förbindelserna mellan Finland och Sverige, och öarnas egen välgång och lycka icke säkras med mindre (a) särskilda ytterligare garantier ges för öbornas skydd; och med mindre (b) arrangemang vidtas för ögruppens icke-befästande och neutralisering.

"3. De nya garantierna, vilka bör införas i självstyrelselagen, bör särskilt avse att bevara det svenska språket i skolorna, att bevara jordegendomen i öbornas händer, att inom rimliga gränser begränsa rösträtten för nyinflyttade, samt att säkerställa utnämning av en landshövding som har befolkningens förtroende.

"4. Rådet har funnit att dessa garantier komme att vara mest ägnade att uppfylla sitt ändamål ifall de diskuteras och överenskommes mellan representanterna för Finland och för Sverige, om nödvändigt genom medhjälp av Nationernas Förbunds Råd. I överensstämmelse med Rådets önskan har de två parterna beslutat eftersträva en överenskommelse. Ifall deras försök skulle misslyckas, skall Rådet själv bestämma de garantier som enligt dess uppfattning skulle införas genom ett tillägg i självstyrelselagen av den 7 maj 1920. I varje händelse kommer Nationernas Förbunds Råd att övervaka att garantierna tillämpas.

"5. En internationell överenskommelse beträffande ögruppens icke-befästande och neutralisering bör, såväl för det svenska folket som för alla berörda länder, garantera att Ålandsöarna aldrig kommer att utgöra någon källa till fara ur militär synpunkt. För detta ändamål bör 1856 års konvention ersättas med en mer vidsträckt överenskommelse som garanteras av alla berörda makter, Sverige inbegripet. Rådet anser att denna överenskommelse till sina huvuddrag skall stå i konformitet med det svenska förslaget till överenskommelse om neutralisering av öarna. Rådet ger i uppdrag åt generalsekreteraren att ombedja de berörda regeringarna att utse vederbörliga befullmäktigade ombud för att diskutera och sluta den föreslagna överens kommelsen."

Greve ISHII sade att han instämmer med den text som framlagts av Hr. Fisher.

Hr. HANOTAUX, Markis IMPERIALI, Hr. QUINONES DE LEON, Hr. WELLINGTON KOO, Hr. HYMANS OCH Hr. da CUNHA yttrade att även de godkände den av Hr. Fisher framlagda texten.

Hr. BRANTING uppläste följande förklaring:-

"På Sveriges regerings vägnar har jag äran att göra följande uttalande:

"Det är med känslor av djup besvikelse som den svenska nationen kommer att taga emot Nationernas Förbunds Råds resolution.

"Då det understödde Ålandsöarnas befolknings sak inför Europa och Nationernas Förbund, leddes Sverige inte av strävan att utöka sitt eget område. Man önskade endast understöda ädla och rättsmärtiga strävanden samt försvara rätten hos en absolut homogen befolkning att återförenas

med det moderland från vilket den avskiljs med våld, men med vilket den fortfarande förenas genom band av gemensam härstamning, gemensam historia och gemensam nationalkänsa. Denna befolkning har inför hela världen visat sin enhälliga önskan att inte bindas vid ett land vid vilket den förenats endast genom vapenmakt.

"Sveriges regering hade hoppats att en institution, som grundats för att bistå med att förverkliga den internationella rätten, skulle ha föredragit en lösning på Ålandsfrågan som står i samklang med den princip om självbestämmanderätt som, ehuru icke erkänd som del av internationell rätt, har funnit en så vidsträckt tillämpning vid skapandet av det nya Europa. Den hade hoppats, att ålänningarna inte skulle ha förvägrats den rätt som tillerkänts deras bröder i Slesvig, vilka, på samma sätt som ålänningarna, tillhör den skandinaviska rasen. Den hade hoppats att i detta mycket speciella fall, där rätten synes så uppenbar, och där befolkningens önskningar kommit till så ovanligt enhälligt uttryck, Nationernas förbund om någonsin skulle ha fyllt sin roll som rättens förkämpe och försvarare, och sålunda, genom sitt första beslut, hade kungjort gryningen av en ny internationell ordning.

"I dag, då Rådets beslut har kommit detta hopp på skam, är Sveriges regering tvungen att ge uttryck åt farhågor för att Rådet allvarligt har rubbat det förtroende som folken, och särskilt de vilka, i likhet med svenskarna, länge strävat efter att upprätthålla internationell rätt, ställt på Nationernas Förbund - en institution som skapats för att ställa denna rätt högst i världen. Om Förbundet skall komma att fylla den höga uppgift som förbundsakten anförtrott det, är det absolut nödvändigt att det åtnjuter ett sådant förtroende.

"Sveriges regering tror icke att den lösning av Ålandsfrågan som anbefalts av Rådet har utsikt att ge folken i Östersjön den fred de önskar. Icke heller tror den, att en befolkning så enhetlig som Ålands, och vid vars önskan så ringa avseende har fästs, kan stärka det land till vilket det mot sin enhälliga önskan blivit knutet.

"Sverige är berett att lojalt tillerkänna Rådets beslut den giltighet som förbundsakten giver. Men Sverige vill inte överge hoppet att den dag skall randas då rättstanken tillräckligt genomtränt folkens samvete för att de anspråk skall segra, som inspirerats av så ädla motiv och av så djup nationalkänsa som hos Ålands folk. Då skall den lyckas bli hörd, och den skall äntligen få upprättelse."

Hr. ENCKELL yttrade att han accepterar Rådets beslut.

ORDFÖRANDEN antecknade de gjorda uttalandena.

Hr. HYMANS föreslog att samtalen mellan Sveriges och Finland representanter och honom själv skulle begynna följande dag, för att finna

en gemensam grund för enighet om garantierna.

Hr. BRANTING trodde att det med tanke på vad som skett vid detta möte icke vore särskilt sannolikt att sammanträdet mellan de två parterna under Hr. Hymans' ordförandeskap skulle leda till något resultat. I sådant fall komme Rådet att uttala sin dom i enighet med den resolution det antagit

Hr. FISHER frågade Hr. Branting om Sveriges regering, visserligen under protest, godtar Rådets resolution.

Hr. BRANTING förklarade, att Sveriges representanter redan besvarat denna fråga tidigare samma dag, då de i sin regerings namn meddelat: "Sverige är berett att lojalt tillerkänna Rådets beslut den giltighet som förbundsakten ger det." Denna mening kommer också att återfinnas i den svenska regeringens protest, som just upplästs.

Hr. VAN HAMEL, direktör för sekretariatets juridiska sektion, ombads göra vissa iakttagelser beträffande frågans legala aspekter.

Hr. HANOTAUX önskade att man inte just nu skulle inveckla sig i en juridisk diskussion, emedan förutsättningar för en sådan saknades. Man har i dag uppnått ett resultat, och parterna i tvisten och Hr. Hymans skulle sammanträda dagen därpå. Den juridiska diskussionen kunde börja sedan Rådet mottagit Hr. Hymans' rapport.

Rådet godkände Hr. Hanotaux' förslag.

NATIONERNAS FÖRBUNDS RÅDS PROTOKOLL 27 JUNI 1921 IN-
NEFATTANDE ÅLANDSÖVERENSKOMMELSEN.

PROTOKOLL FÖRT VID NATIONERNAS FÖRBUNDS RÅDS SJUTTONDE
MÖTE DEN 27 JUNI 1921.

Samtliga rådsmedlemmar jämte generalsekreteraren var närvarande.
Spanien representerades av Hr. DE REYNOSO, och Brasilien av Hr. BLANCO.

Finlands och Sveriges representanter intog sina platser vid konferensbordet.

Hr. HYMANS yttrade att Rådet vid ett tidigare möte hade överenskommit att den bästa metoden för att komma till en lösning på garantifrågan vore att försöka åstadkomma en överenskommelse mellan Finlands och Sveriges representanter, med hjälp av en medlem i Rådet. En förhandling hade ägt rum under hans ordförandeskap, och han önskade framlägga resultaten av denna förhandling i form av en slutlig text, som, ifall den antoges av Rådet, skulle fogas till beslutet taget vid ett tidigare möte den 24 juni.

Texten innehållande den överenskommelse som de två parterna nått upplästes därefter:

"1. Finland, som är beslutet att säkerställa och garantera Ålandsöarnas befolkning bevarandet av dess språk, dess kultur och dess lokala svenska traditioner, förbindar sig att utan dröjsmål införa följande garantier i självstyrelselagen för Ålandsöarna av den 7 maj 1920:

"2. Landstinget och kommunerna på Åland skall under inga omständigheter vara förpliktade att upprätthålla eller understöda andra skolor än sådana i vilka undervisningsspråket är svenska. I statens undervisningsanstalter skall undervisningen likaledes ges på svenska språket. Utan berörda kommuns samtycke får undervisning i finska språket icke ske i primärskolor som får understöd av stat eller kommun.

"3. Då på Åland belägen fastighet försäljs till en person som inte har sin laga hemort i landskapet, har varje person som har laga hemort i landskapet även som Landskapsnämnden eller den kommun i vilken fastigheten är belägen rätt att återköpa fastigheten till ett pris som, om enighet inte nås, skall fastställas av häradsrätten med beaktande av gällande pris.

"Detaljbestämmelser skall fastställas i en speciell lag rörande återköpssförarandet och om företrädesrätt vid flera anbud.

"Denna lag får inte ändras, tolkas eller upphävas under andra villkor än de som gäller för Självstyrelselagen.

"4. Personer som inflyttar till Ålandsögruppen och åtnjuter medborgarrätt i Finland, skall inte förvärva rösträtt i kommun eller landskap före fem år av laglig hemvist. Såsom inflyttad i denna mening skall icke anses en person, som tidigare under minst fem år haft sin laga hemort på Ålandsöarna.

"5. Ålandsöarnas landshövding skall utnämñas av Finska republikens president i samråd med Ålandsöarnas Landstings ordförande. I händelse en överenskommelse dem emellan icke kan nås, skall Republikens President till landshövding utse en person inom en förteckning på fem kandidater, vilka föreslås av Landstinget och har de förutsättningar som krävs för en god förvaltning av öarna och för statens säkerhet.

"6. Ålandsöarna skall ha rätt att för sitt bruk använda 50% av grundskatteinkomsten utöver de inkomster som anges i Artikel 21 Självstyrelselagen.

"7. Nationernas Förbunds Råd skall övervaka tillämpningen av dessa garantier. Finland skall till Nationernas Förbunds Råd, tillsammans med sina anmärkningar, vidarebefordra alla klagomål eller framställningar från Ålands Landsting som berör tillämpningen av ifrågavarande garantier, och Rådet bör, i det fall frågan är av juridisk karaktär, rådfråga den permanenta Internationella domstolen."

Rådet godkände enhälligt villkoren i denna överenskommelse, och beslöt foga den till sitt beslut av den 24 juni.

Rådet uttryckte sin tacksamhet mot Hr. Hymans för hans hjälp med förhandlingarnas lyckliga utfall.

Finlands och Sveriges representanter drog sig tillbaka.

KONVENTIONEN OM ICKE-BEFÄSTANDE OCH NEUTRALISERING AV
ÅLANDSÖARNA 20 OKTOBER 1921.

Konvention angående Ålandsöarnas icke-befästande och neutralisering.

Tysklands President, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Estniska Republikens Statschef, Finska Republikens President, Hans Majestät Konungen av Det Förenade Konungariket Brittannien och Irland och av de brittiska besittningarna på andra sidan haven, Kejsare av Indien, Hans Majestät Konungen av Italien, Lettiska republikens Statschef, Polske Statschefen och Hans Majestät Konungen av Sverige, vilka enats om att förverkliga det av Nationernas Förbunds råd i dess beslut den 24 juni 1921 uppställda önskemålet om att sluta en konvention mellan de intresserade makterna rörande Ålandsöarnas icke-befästande och neutralisering, i syfte att garantera att dessa ör aldrig kommer att utgöra någon fara ur militär synpunkt,

har för detta ändamål beslutat att utan rubbning av den förbindelse, som Ryssland åtagit sig i den vid Paristraktaten av den 30 mars 1856 fogade konventionen rörande Ålandsöarna komplettera innehördens av denna förbindelse,

och till sina befullmäktigade ombud utsett:

För Tyskland:

hr Oskar Trautmann, verkligt legationsråd.

för Danmark:

hr Herman Anker Bernhoft, utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister i Paris, och

hr Henri Lucien Erik Wenck, kommandör, chef för danska marinstabben.

För Estland:

hr Ants Piip, utrikesminister.

För Finland:

hr general Oscar Paul Enckell, chef för finska generalstaben,

hr Rafael Waldemar Erich, förutvarande statsminister, professor vid juridiska fakulteten vid universitetet i Helsingfors, och

hr Carl Enckell, utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister i Paris.

För Frankrike:

hr Jean Gout, befullmäktigad minister av första klassen.

För Brittiska Riket:

hr John Duncan Gregory, C.M.G., ambassadråd, avdelningschef i utrikesministeriet.

För Italien:

hr Arturo Ricci-Busatti, befullmäktigad minister av första klassen.

För Lettland:

hr Michael Walters, utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister i Rom.

För Polen:

hr Szymon Askenazy, utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister, delegerad vid Nationernas förbund, samt

För Sverige:

hr Erik Birger Trolle, landshövding, förutvarande minister för utrikes ärendena, och

fritherre Erik Teodor Marks von Würtemberg, t.f. president i Svea hovrätt, förutvarande statsråd,

vilka, efter att hava deponerat sina fullmakter, som befunnits vara i god och behörig ordning, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Finland bekräftar, i den mån sådant för dess del må vara erforderligt, den förklaring Ryssland avgivit uti konventionen av den 30 mars 1856 angående Ålandsöarna, fogad till Paristraktaten av samma datum, och förbindar sig alltså att icke befästa den del av den finska skärgården, som benämnes Ålandsöarna.

Artikel 2.

I. Med benämningen Ålandsöarna förstås i denna konvention samtliga de ör, holmar och skär, vilka äro belägna inom det vattenområde, som begränsas av följande linjer:

- a) i norr latitudparallelén N 60° 41'
- b) i öster av de räta linjer som successivt sammanbinder följande geografiska punkter:
 - 1) lat. 60° 41', 0 N o. long. 21° 00', 0 O (Gr.)
 - 2) lat. 60° 35', 9 N o. long. 21° 06', 9 O "
 - 3) lat. 60° 33', 3 N o. long. 21° 08', 6 O "
 - 4) lat. 60° 15', 8 N o. long. 21° 05', 5 O "
 - 5) lat. 60° 11', 4 N o. long. 21° 04', 4 O "
 - 6) lat. 60° 09', 4 N o. long. 21° 01', 2 O "
 - 7) lat. 60° 05', 5 N o. long. 21° 04', 3 O "
 - 8) lat. 60° 01', 1 N o. long. 21° 11', 3 O "
 - 9) lat. 59° 59', 0 N o. long. 21° 08', 3 O "
 - 10) lat. 59° 53', 0 N o. long. 21° 20', 0 O "

11) lat. $59^{\circ} 48' 5$ N o. long. $21^{\circ} 20' 0$ O (Gr.)

12) lat. $59^{\circ} 27' 0$ N o. long. $21^{\circ} 46' 3$ O "

c) i söder av latitudparallellen $59^{\circ} 27' N$,

d) i väster av de räta linjer, som successivt sammanbinder följande geografiska punkter:

13) lat. $59^{\circ} 27' 0$ N o. long. $27^{\circ} 09' 7$ O (Gr.)

14) lat. $59^{\circ} 47' 8$ N o. long. $19^{\circ} 40' 0$ O "

15) lat. $60^{\circ} 11' 8$ N o. long. $19^{\circ} 05' 5$ O "

16) Mittpunkten av klippan Märket, lat $60^{\circ} 18' 4$ N o. long. $19^{\circ} 08' 5$ O (Gr.)

17) lat. $60^{\circ} 41' 0$ N o. long. $19^{\circ} 14' 4$ O (Gr.).

De linjer, som förenar punkterna 14, 15 och 16 är desamma som är angivna i "Description topographique de la frontière entre le Royaume de Suède et l'Empire de Russie d'après la démarcation de l'année 1810 corrigée d'après la revision de 1888".

Läget av alla de i denna artikel angivna punkterna hänför sig i allmänhet till brittiska amiralitetets sjökort N:o 2297 av 1872 (med däri införda rättelser intill augusti 1921). Likvälv hänförs för vinnande av större noggrannhet punkterna 1-11 till följande sjökort: finska sjökorten N:o 32 av 1921, N:o 29 av 1920 och ryska sjökortet N:o 742 av 1916 (rättat i mars 1916).

Av vart och ett av dessa sjökort är ett exemplar deponerat i Nationernas Förbunds permanenta sekretariats arkiv.

II. Ålandsöarnas territorialvatten anses sträcka sig intill ett avstånd av 3 sjömil vid lågvattenstånd från här ovan avsedda öar, holmar och skär som icke ständigt står under vatten; likvälv skall territorialvattnet ingenstädes anses sträcka sig utanför de i första momentet av denna artikel bestämda gränslinjerna.

III. Samtliga de ör, holmar och skär, som anges i mom. I, och de territorialvatten som är bestämda i mom. II, utgör tillsammans den "zon", varå följande artiklar äger tillämpning.

Artikel 3.

Ingen anläggning eller operationsbas av militär eller marin art, ingen anläggning eller operationsbas för militär luftfart, ej heller någon annan anordning avsedd för krigsändamål får behållas inom den i artikel 2 angivna zonen.

Artikel 4.

Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 7 får icke någon militär

land-, sjö- eller luftstyrka tillhörande någon som helst makt intränga i eller uppehålla sig inom den i artikel 2 angivna zonen. Tillverkning, införsel, transitering och återutförsel av vapen och krigsmateriel inom densamma är uttryckligen förbjudna.

Följande bestämmelse skall likvälv gälla under fredstid:

a) utöver den reguljära polispersonal, som är nödvändig för upprätthållande av ordning och allmän säkerhet inom zonen och som är organiserad i överensstämmelse med de allmänna bestämmelser som gäller i den finska republiken, får Finland, därest utomordentliga omständigheter så kräver, dit införa och där temporärt hålla andra väpnade styrkor som är strängt nödvändiga för ordningens upprätthållande.

b) Finland förbehåller sig likaledes rätten att tid efter annan låta ett eller två av sina lätta, för övervattenfart avsedda krigsfartyg besöka öarna, och skall dessa fartyg i sådana fall kunna temporärt ankra i öarnas vatten. Utom dessa fartyg får Finland, därest särskilda omständigheter av vikt så kräver, i zonens vatten införa och där temporärt hålla andra övervattensfartyg, vilkas sammanlagda displacement i intet fall får överstiga 6 000 ton.

Rätt att inlöpa i ögruppen och där temporärt ankra må av finska regeringen icke medgivas mer än ett krigsfartyg tillhörande varje annan makt.

c) Finland får låta sina luftstridskrafter flyga över zonen, men det är dessa förbjudet att där landa annat än i fall av force majeure.

Artikel 5.

Förbjudet att låta krigsfartyg inlöpa eller uppehålla sig inom den i artikel 2 angivna zonen inverkar icke på rätten till inoffensiv passage genom territorialvattnen, vilken passage förblir underkastad gällande internationella bestämmelser och sedvänjor.

Artikel 6.

I krigstid skall den i artikel 2 angivna zonen anses såsom neutralt område och får icke vare sig direkt eller indirekt begagnas för ändamål, som på något sätt sammanhänger med militära företag.

Dock skall, i händelse av krig som berör Östersjön, det vara tillåtet för Finland att med sikte på att säkra respekten för zonens neutralitet temporärt nedlägga minor i dennes vattenområde och för detta ändamål vidtaga sådana maritima åtgärder, som äro strängt nödvändiga.

Finland skall omedelbart härom underrätta Nationernas förbunds råd.

Artikel 7.

I syfte att ge effektivitet åt den garanti, som förutsättes i inledningen till denna konvention, skall de Höga Fördragslutande parterna var för sig eller gemensamt hänvända sig till Nationernas Förbunds Råd, för att detta måtte besluta vilka åtgärder som skall vidtagas antingen för att säkerställa upprätthållandet av denna konventions bestämmelser eller för att hejda kränkningen.

De Höga Fördragslutande parterna förbindes sig att medverka till de åtgärder, om vilka rådet i sådant syfte besluter.

Då rådet för fullgörande av denna förpliktelse har att fatta beslut under ovan angivna förutsättningar, skall de makter, som deltagit i denna konvention, vare sig de är medlemmar av förbundet eller ej, av rådet kallas att därstades taga sätte. Vid beräkning av den enhällighet, som erfordras för rådets beslut, skall hänsyn icke tagas till den röst, som avgives av ombudet för den makt, vilken beskyllts för att hava kränkt konventionens bestämmelser.

Om enhällighet icke uppnås, äger envar av Höga Fördragslutande parterna rätt att vidtaga de åtgärder, som rådet må hava tillstyrkt med 2/3 majoritet, beräknad utan hänsyn till den röst, som avgivits av ombudet för den makt, vilken beskyllts för att hava kränkt bestämmelserna i konventionen.

II. I händelse zonens neutralitet skulle bringas i fara genom en attack antingen mot Ålandsöarna eller genom ögruppen mot finska fastlandet, skall Finland inom zonen vidtaga nödiga åtgärder för att hejda och tillbakaslå angriparen, intill dess de Höga Fördragslutande parterna i överensstämmelse med bestämmelserna i denna konvention blir i stånd att ingripa för att åstadkomma att neutraliteten respekteras.

Finland skall omedelbart härom underrätta rådet.

Artikel 8.

Denna konventions bestämmelser skall förbli i kraft, vilka de förändringar än må vara som kan inträda uti det nuvarande *status quo* i Östersjön.

Artikel 9.

Nationernas Förbunds Råd ombedes att meddela denna konvention till förbundets medlemmars kännedom, på det att den rättsliga status, som jämligt densammas bestämmelser tillkommer de i Finska republiken såsom integrerande del ingående Ålandsöarna, må i den allmänna fredens intresse respekteras av alla, såsom ingående uti de föreskrifter, som erkänns såsom rättesnöre för regeringarnas handlingssätt.

Denna konvention kan med enhälligt samtycke av de Höga Fördragslutande parterna föreläggas makt, som icke undertecknat densamma, men vars accession senare må synas önskvärd, i syfte att sådan makt må i all form tillträda densamma.

Artikel 10.

Denna konvention skall ratificeras. Protokoll över den första deponeeringen av ratifikationer skall upprättas, så snart flertalet av de makter, som undertecknat konventionen, Finland och Sverige inbegripna i detta flertal, blir i tillfälle att skrida till deponering.

Konventionen skall träda i kraft för varje makt, som undertecknat densamma, eller till densamma ansluter sig, ifrån tiden för deponeringen av sagda makts ratifikation eller adhesionsakt.

Deponeringen av ratifikationerna skall äga rum i Genève hos Nationernas förbunds permanenta sekretariat; eventuella adhesionsakter skall likaledes där deponeras.

Till bekräftelse härpå har de befullmäktigade ombuden undertecknad denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Genève den tjugonde oktober nittonhundratjugoett i ett enda exemplar, som skall förbliva deponerat i Nationernas förbunds permanenta sekretariats arkiv och varav bestyrkt avskrift genom sekretariats försorg skall tillställas var och en av de makter, som undertecknat densamma.

(Signerat)

(L.S.) Trautmann
(L.S.) H.A.Bernhoft
(L.S.) Wenck
(L.S.) Ant. Piip
(L.S.) O. Enckell
(L.S.) R. Erich
(L.S.) Carl Enckell

(L.S.) Jean Gout
(L.S.) J.D.Gregory
(L.S.) A. Ricci-Busatti
(L.S.) M. Walters
(L.S.) S. Askenazy
(L.S.) Eric Trolle
(L.S.) E.Marks von Würtemberg

TRAKTAT MELLAN FINLAND OCH SOVJETUNIONEN OM ÅLANDSÖARNA 11 OKTOBER 1940.

FÖRDRAG

mellan Finland och de Socialistiska Sovjetrepublikernas Förbund angående Ålandsöarna.

Republiken Finlands regering å ena sidan och de Socialistiska Sovjetrepublikernas Förbunds regering å den andra, vilka önskar befästa grundvalen för sin trygghet samt för freden inom Östersjön, har ansett det nödvändigt att sinsemellan avsluta följande fördrag och i sådant avseende till sina befullmäktigade utsett:

Republiken Finlands regering:

Finland utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i Moskva Juho Kusti PAASIKIVI;

De Socialistiska Sovjetrepublikernas Förbuds regering:

Ordföranden i SSSR-förbundets Folkkommisariers Råd och folkkommisarie för utrikesärendena Vjatjeslav Mihailovitj MOLOTOV,

vilka efter att ha utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande:

Artikel 1.

Finland förbindes sig att demilitarisera Ålandsöarna, att icke befästa dem samt att icke ställa dem till främmande staters bevärpnade styrkors förfogande.

Detta innebär jämväl, att varken Finland eller övriga stater inom zonen Ålandsöarna får upprätthålla eller uppföra några som helst anläggningar eller operationsbaser av militär eller marin art, anläggningar eller operationsbaser för militär luftkraft eller några som helst andra anordningar avsedda för militära ändamål, samt att de på öarna befintliga pjäsplatserna skall demoleras.

Artikel 2.

Under benämningen "zonen Ålandsöarna" innefattas i detta fördrag samtliga de ör, holmar och skär som är belägna inom det vattenområde som begränsas av följande linjer:

a) i norr latitudparallellell N $60^{\circ} 41'$,
b) i öster av de räta linjer som successivt sammanbinder följande geografiska punkter:

- 1) lat $60^{\circ} 41', 0$ N o. long. $21^{\circ} 00', 0$ O (Gr.)
- 2) " $60^{\circ} 35', 9$ N o. long. $21^{\circ} 06', 9$ O "
- 3) " $60^{\circ} 33', 3$ N o. long. $21^{\circ} 08', 6$ O "
- 4) " $60^{\circ} 15', 8$ N o. long. $21^{\circ} 05', 5$ O "
- 5) " $60^{\circ} 11', 4$ N o. long. $21^{\circ} 04', 4$ O "

- 6) " $60^{\circ} 09', 4$ N o. long. $21^{\circ} 01', 2$ O "
- 7) " $60^{\circ} 05', 5$ N o. long. $21^{\circ} 04', 3$ O "
- 8) " $60^{\circ} 01', 1$ N o. long. $21^{\circ} 11', 3$ O "
- 9) " $59^{\circ} 59', 0$ N o. long. $21^{\circ} 08', 3$ O "
- 10) " $59^{\circ} 53', 0$ N o. long. $21^{\circ} 20', 0$ O "
- 11) " $59^{\circ} 48', 5$ N o. long. $21^{\circ} 20', 0$ O "
- 12) " $59^{\circ} 27', 0$ N o. long. $21^{\circ} 46', 3$ O "

c) i söder av latitudparallellell $59^{\circ} 27' N$,
d) i väster av de räta linjer, som successivt sammanbinder följande geografiska punkter:

- 13) lat $59^{\circ} 27', 0$ N o. long. $27^{\circ} 09', 7$ O (Gr.)
- 14) " $59^{\circ} 47', 8$ N o. long. $19^{\circ} 40', 0$ O "
- 15) " $60^{\circ} 11', 8$ N o. long. $19^{\circ} 05', 5$ O "
- 16) Mittpunkten av klippan Märket, lat $60^{\circ} 18', 4$ N o. long. $19^{\circ} 08', 5$ O (Gr.)
- 17) lat $60^{\circ} 41', 0$ N o. long. $19^{\circ} 14', 4$ O (Gr.).

Ålandsöarnas territorialvatten anses sträcka sig intill ett avstånd av 3 sjömil från här ovan avsedda ör, holmar och skär som åtminstone tidvis är synliga över havsytan vid lågvattenstånd.

Artikel 3.

De Socialistiska Sovjetrepublikernas Förbund tillerkännes rättighet att på Ålandsöarna upprätthålla ett eget konsulat, vars uppgift förutom sedvanliga konsulatsålligganden är att övervaka, att de i artikel 1 i detta fördrag fastställda förbindelserna angående Ålandsöarnas demilitarisering och icke-befästande fullgörs.

Ifall denne konsuläre representant iakttager något som enligt hans åsikt strider mot bestämmelserna i detta fördrag angående demilitarisering och icke-befästande, är han berättigad att för vidtagande av gemensam undersökning därom anmäla hos finska myndigheter genom förmedling av länsstyrelsen i landskapet Åland.

Denna undersökning företas så snabbt som möjligt av en av den finska regeringen utsedd befullmäktigad samt Sovjetunionens konsuläre representant.

Resultaten av den gemensamma undersökningen upptecknas i ett protokoll uppgjort i fyra exemplar på finska och ryska, samt meddelas vardera fördragsslutande partens regering för vidtagande av nödvändiga åtgärder.

Artikel 4.

Detta fördrag träder i kraft så snart det undertecknats och skall därefter ratificeras.

Ratifikationshandlingarna utväxlas i Helsingfors inom tio dagar.
Detta fördrag är uppgjort i tvenne exemplar på finska och ryska språken i staden Moskva den 11 oktober 1940.

J.K. Paasikivi

V. Molotov

FÖRDRAG OM FRED MED FINLAND, PARIS 10 FEBRUARI 1947.

FÖRDRAG OM FRED
MED FINLAND

De Socialistiska Sovjetrepublikernas Union, Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, Australien, Vitryska Socialistiska Sovjetrepubliken, Kanada, Tjeckoslovakien, Indien, Nya Zeeland, Ukrainska Socialistiska Sovjetrepubliken, och Sydafrikanska Unionen, i egenskap av de stater som är i krig med Finland och aktivt förde krig mot de europeiska fiendestaterna med betydande stridskrafter, i det följande kallade "de Allierade och Förbundna Makterna", å ena sidan, och Finland, å andra sidan;

Har därför överenskommit att förklara krigstillståndet avslutat och för detta ändamål sluta detta fredsavtal, och har i enlighet härmed utsett undertecknade befullmäktigade representanter, vilka, efter att ha framlagt sina fullmäktar, och dessa befunnits vara i ordning, överenskommit om följande villkor:

Artikel 5

Ålandsöarna skall förbli demilitariserade i enlighet med det nu rådande läget.

Artikel 12

1. Var och en av de Allierade och Förbundna Makterna skall inom sex månader efter undertecknandet av detta fredsavtal meddela Finland vilka av dess före kriget ingångna bilaterala fördrag med Finland det önskar hålla i kraft eller ånyo sätta i kraft.

Bestämmelser som icke överensstämmer med detta fredsavtal bör dock avlägsnas ur de förutnämnda fördragen.

2. Alla sådana fördrag om vilka meddelande gjorts på detta sätt skall registreras vid Förenta Nationernas sekretariat i enlighet med artikel 102 av Förenta Nationernas stadga.

3. Alla sådana fördrag om vilka icke på detta sätt har meddelats anses ha förfallit.

Till bekräftelse varpå undertecknade befullmäktigade representanter har undertecknat detta fördrag och försett det med sina sigill.

Givet i Paris på ryska, engelska, franska och finska språket denna tionde februari år nittonhundrafyrtiosju.

SOVJETUNIONENS LEGATIONS BREV 13 MARS 1948 OM
ÅTERIKRAFTSÄTTANDE AV BL.A. TRAKTATEN 11 OKTOBER 1940.

Nr. 34.

De Socialistiska Sovjetrepublikernas Unions Legation i Finland meddelar högaktningsfullt, att Sovjetunionens regering i enlighet med artikel 12 i fredsöverenskommelsen med Finland ånyo satt i kraft följande före kriget mellan Sovjetunionen och Finland slutna fördrag:

1. Fördraget mellan SSSR och Finland om Ålandsöarna av den 11 oktober 1940.
2. Fördraget mellan RSFSR och Finland om upprätthållande av huvudfarleder och arrangerande av fisket i Finlands och Rysslands gränsvattnen; uppgjort 28 oktober 1922.
3. Fördraget mellan RSFSR och Finland om flottning av trävaror i vatten som flyter från Ryssland till Finland och i motsatt riktning; uppgjort 28 oktober 1922.
4. Fördraget mellan SSSR och Finland om ändring av avtalet 28 oktober 1922 om flottning av trävaror i vatten som flyter från SSSR till Finland och i motsatt riktning; uppgjort 15 oktober 1933.

Sålunda är de nämnda avtalet fortfarande i kraft.

Helsingfors "13" mars 1948.
Till Finlands utrikesministerium
Helsingfors

PROTOKOLL MELLAN RYSSLAND OCH FINLAND 11 JULI 1992 OM
FORTSATT GILTIGHET AV TIDIGARE BILATERALA AVTAL MELLAN
SOVJETUNIONEN OCH FINLAND

PROTOKOLL MELLAN RYSKA FEDERATIONENS REGERING OCH
REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OM INVENTERING AV DEN TRAK-
TATSRÄTTSLIGA GRUNDEN FÖR DE BILATERALA RELATIONERNA
MELLAN FINLAND OCH RYSSLAND

Ryska Federationens Regering och Republiken Finlands Regering,
har med utgångspunkt att Ryska Federationen är efterträdarstat till
Sovjetunionen,

och med beaktande av resultaten av konsultationerna i Moskva 23-
24 april 1992 och 3-5 juni i Helsingfors beträffande inventering av
fördraget mellan republiken Finland och SSSR.

överenskommit följande:

De fördrag som ingår i bilaga I till detta protokoll är fortfarande i
kraft mellan Republiken Finland och Ryska Federationen.

Uppgjort i Helsingfors den 11 juli 1992 i två likalydande exemplar,
ett på ryska och ett på finska språket.

På Ryska Federationens
Regerings vägnar
A. Kozarev

På republiken Finland
Regerings vägnar
Paavo Väyrynen

BILAGA I

FÖRDRAG MELLAN SOVJETUNIONEN OCH FINLAND VILKA ÄR I KRAFT
MELLAN RYSSLAND OCH FINLAND

- 11) 11.10.1940 Fördrag om Ålandsöarna
16.03.1948 Fördrag om ånyo bringande i kraft av fördraget

TILLÄGG TILL DEL 2.

WIENKONVENTIONEN
OM STATSSUCCESSION
MED AVSEENDE PÅ FÖRDRAG
(FN-dokument A/CONF/80/31)

21 augusti 1978

Sektion IV. Förening och separation av stater

*Artikel 31. Effekter av en förening av stater med avseende på fördrag som
är i kraft vid datum för statssuccessionen*

1. Då två eller fler stater förenas och på så sätt bildar en efter-
trädarstat, förblir varje fördrag, som är i kraft vid datum för statssuccessio-
nen beträffande någon av staterna, fortfarande i kraft beträffande efter-
trädarstaten, utom ifall:

- afterträdarstaten och den andra stats parten eller parten av stater
annorlunda överenskommer; eller
- det framgår av fördraget eller är på annat sätt fastslaget att
tillämpning av fördraget beträffande afterträdarstaten vore oförenligt med
fördragets avsikt och ändamål eller radikalt skulle ändra villkoren för dess
tillämpning.

2. Varje fördrag som förblir i kraft enligt paragraf 1 skall gälla
endast med avseende på den del av afterträdarstatens område för vilken
fördraget var i kraft vid datum för statssuccessionen ifall icke:

- ifall av ett multilateralt fördrag som icke faller inom kategorin
som nämns i artikel 17, paragraf 3, afterträdarstaten avger en förklaring att
fördraget skall gälla med avseende på hela dess territorium;
- ifall av ett multilateralt fördrag som faller inom kategorin som
nämns i artikel 17, paragraf 3, afterträdarstaten och den stats parten eller
parten av stater annorlunda överenskommer; eller
- ifall av ett bilateralt avtal, afterträdarstaten och den andra
stats parten annorlunda överenskommer.

3. Paragraf 2 (a) gäller icke ifall det framgår av fördraget eller är på
annat sätt fastslaget att fördraget beträffande afterträdarstatens hela
område vore oförenligt med fördragets avsikt och ändamål eller radikalt

skulle ändra villkoren för dess tillämpning.

Artikel 34. Statssuccession i de fall då delar av en stat avskiljs

1. Om en eller flera delar av en stat avskiljs för att bilda en eller flera stater, oberoende av om företrädarstaten fortsätter att existera eller icke,

(a) fortfar varje fördrag som vid datum för statssuccessionen är i kraft med avseende på området för företrädarstaten att vara i kraft beträffande varje efterträdarstat som på så sätt bildas;

(b) fortfar varje fördrag som vid datum för statssuccessionen är i kraft endast beträffande det område av företrädarstaten som blivit en efterträdarstat att vara i kraft endast med avseende på denna efterträdarstat.

2. Paragraf 1 gäller icke ifall

(a) berörda stater annorlunda överenskommer; eller

(b) det framgår av fördraget eller är på annat sätt fastslaget att fördraget beträffande efterträdarstaten vore oförenligt med födragets avsikt och ändamål eller radikalt skulle ändra villkoren för dess tillämpning.
